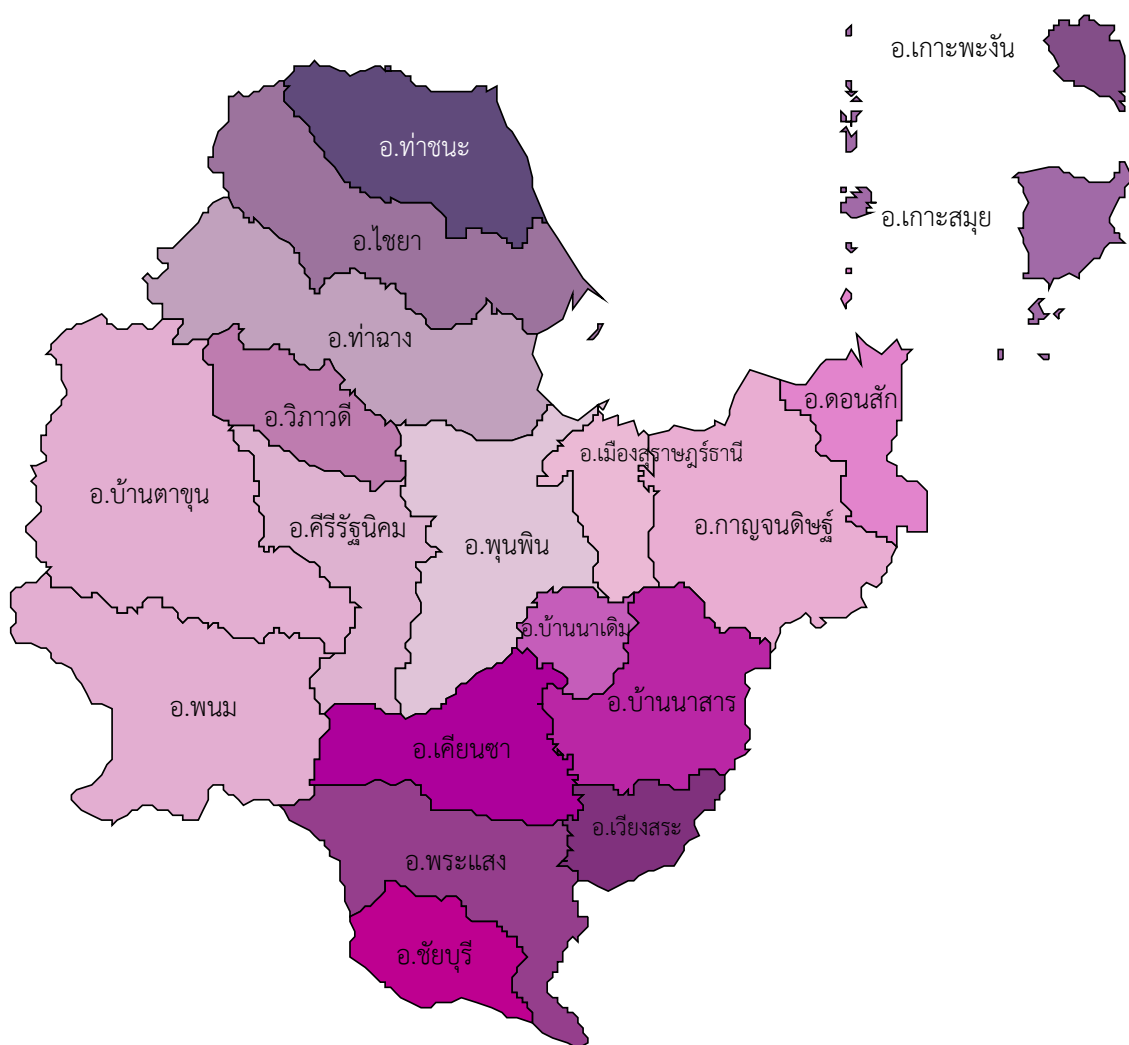

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมายเพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงาน แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงาน ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มี ศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็น ยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคการเกษตร และอุตสาหกรรม การเกษตร โดยเลือกศึกษา 2 รายการ คือ 1) ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ยางพารา” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 29 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ 29 รายการ และ 2) ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ปาล์มน้ำมัน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการ รวมจำนวน 27 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ 27 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการ จัดเก็บและรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มี ศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวทางทะเล” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวม จำนวน 54 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 54 รายการ ไม่มีรายการ สถิติทางการที่ต้องพัฒนาการ จัดเก็บและรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน เลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การเชื่อมโยงเส้นทาง คมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 46 รายการ เป็นรายการ สถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 46 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการ จัดเก็บและรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน เลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 28 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บและรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคง และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 64 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 64 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บและรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้นรวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	6
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลกระทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	19
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	25
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	47
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	64
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	74
3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	83
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	99
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	105
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	20
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	99
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	100
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	101
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	102
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	103
แผนภาพที่ 7 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	104
แผนภาพที่ 8 : กระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ	107
แผนภาพที่ 9 : การทำงานเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปี	108

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑัวมวลรวม (GPP) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554 - 2555	6
ตารางที่ 2 : เนื้อที่ปลูก และจำนวนผลผลิตผลไม้เศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2553 - 2555	7
ตารางที่ 3 : สถานะ/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554 - 2556	8
ตารางที่ 4 : จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่สำคัญ ปี พ.ศ.2552 - 2554	9
ตารางที่ 5 : จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2552 - 2555	10
ตารางที่ 6 : สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน - อุดมศึกษาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554	11
ตารางที่ 7 : จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2552 - 2556	12
ตารางที่ 8 : สถิติการเกิดคดีด้านต่างๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554 - 2555	13
ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	21
ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และ ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตาม แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 12 : ผลผลิตภัณฑัที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”	31
ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑัที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	38
ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”	40
ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑัที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”	46
ตารางที่ 17 : ผลผลิตภัณฑัที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	47
ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	49
ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑัที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทาง ทะเล”	63
ตารางที่ 20 : ผลผลิตภัณฑัที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	64
ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและ การท่องเที่ยว”	66
ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑัที่มีศักยภาพ “การเชื่อมโยง เส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”	73
ตารางที่ 23 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	74
ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด”	76
ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด”	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 26 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	83
ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ”	85
ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ”	98
ตารางที่ 29 : ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ	105
ตารางที่ 30 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	110

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณ ในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ <ol style="list-style-type: none"> ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ วิธีการเก็บข้อมูล ความถี่ในการเก็บข้อมูล หน่วยงานผู้รับผิดชอบ รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน มาตรฐานการจำแนกข้อมูล รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติ และข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานีฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนา
ในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของภาคใต้ ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ ประมาณ 645 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 13,079.61 ตารางกิโลเมตร หรือ 8,174,758.61 ไร่ มีพื้นที่มากที่สุดในภาคใต้ และมากเป็นอันดับ 6 ของประเทศ

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 19 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี	11. อำเภอท่าชนะ
2. อำเภอกาญจนดิษฐ์	12. อำเภอบ้านตาขุน
3. อำเภอเกาะพะงัน	13. อำเภอบ้านนาเดิม
4. อำเภอเกาะสมุย	14. อำเภอบ้านนาสาร
5. อำเภอคีรีรัฐนิคม	15. อำเภอพนม
6. อำเภอเคียนซา	16. อำเภอพระแสง
7. อำเภอชัยบุรี	17. อำเภอพุนพิน
8. อำเภอไชยา	18. อำเภอวิภาวดี
9. อำเภอดอนสัก	19. อำเภอเวียงสระ
10. อำเภอท่าฉาง	

ลักษณะภูมิประเทศประมาณร้อยละ 49 ของพื้นที่เป็นภูเขา มีเทือกเขาด้านตะวันตกเป็นต้นกำเนิดลุ่มน้ำใหญ่น้อย รวม 14 ลุ่มน้ำ จนได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งลุ่มน้ำ แม่น้ำลำคลองทุกสายล้วนไหลลงสู่อ่าวไทย จากฝั่งตะวันตกพื้นที่ค่อยลาดเอียงไปทางทิศตะวันออก ซึ่งมีลักษณะคล้ายกระทะหงาย มีที่ราบชายฝั่งทะเลบริเวณอำเภอเมืองและอำเภอพุนพิน มีภูมิประเทศเป็นเกาะในอ่าวไทย คือ อำเภอเกาะสมุย เกาะพะงัน หมู่เกาะอ่างทอง และเกาะบริวาร รวม 42 เกาะ

¹ แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ปี พ.ศ. 2555 มูลค่าเท่ากับ 191,029 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 4.3 ชะลอตัวลงจากที่เคยขยายตัวร้อยละ 16.3 ในปี พ.ศ. 2553 มีรายได้ประชากรเฉลี่ยต่อหัวเท่ากับ 185,523 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย ร้อยละ 1.54

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ขึ้นกับสาขาเกษตรกรรมสาขาพืช ปศุสัตว์ และการป่าไม้ เป็นหลักโดยมีมูลค่าเท่ากับ 54,081 คิดเป็นร้อยละ 28.3 ล้านบาท ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม (34,904 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 18.3 สาขาขายส่ง ขายปลีก (26,477 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 13.9 และสาขาโรงแรมและภัตตาคาร (12,212 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 6.4

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554 - 2555

รายการ	มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)		การเติบโต (ร้อยละ)		โครงสร้างการ ผลิต (ร้อยละ)	
	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555
ภาคเกษตร	72,501	56,454	23	-22	39.6	29.6
สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้	70,247	54,081	29.4	-23	38.3	28.3
สาขาประมง	2,254	2,372	-52	5.3	1.2	1.2
ภาคนอกเกษตร	110,727	134,575	12	21.5	60.4	70.5
สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน	1,015	1,257	4.2	23.8	0.55	0.7
สาขาอุตสาหกรรม	26,013	34,905	11	34.2	14.2	18.3
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	3,352	4,059	4.9	21.1	1.83	2.1
สาขาก่อสร้าง	5,251	7,935	8.9	51.1	2.87	4.2
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	22,766	26,477	10.6	16.3	12.4	13.9
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	8,023	12,212	3.2	52.2	4.38	6.4
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	8,530	6,350	25.2	-26	4.66	3.3
สาขาตัวกลางทางการเงิน	10,702	12,059	27	12.7	5.84	6.3
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและ บริการทางธุรกิจ	7,474	9,819	4.2	31.4	4.08	5.1
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	6,740	7,313	11.6	8.5	3.68	3.8
สาขาการศึกษา	5,830	6,269	12.5	7.5	3.18	3.3
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	4,135	4,751	13.3	14.9	2.26	2.5

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554 - 2555 (ต่อ)

รายการ	มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)		การเติบโต (ร้อยละ)		โครงสร้างการผลิต (ร้อยละ)	
	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555
สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	821	1,017	17.1	23.9	0.45	0.5
สาขาธุรกิจบริการส่วนบุคคล	76	152	-28	99.8	0.04	0.1
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	183,228	191,029	16.1	4.3	-	-
Per Capita GPP (Baht)	179,757	185,523	-	-	-	-

ที่มา : สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้, สศช. (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 13-15)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

พืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ยางพารา โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุดในประเทศไทย ซึ่งในปี พ.ศ. 2555 มีพื้นที่ปลูกยางพาราจำนวน 31 ล้านไร่ นอกจากนี้ยังมีผลเศรษฐกิจที่สำคัญ 4 ชนิด ได้แก่ เงาะ ทุเรียน มังคุด และลองกอง โดยปี พ.ศ. 2555 เงาะ มีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุดเท่ากับ 37,645 ไร่ และมีผลผลิตเท่ากับ 35,651 ตัน รองลงมาคือ มังคุด มีพื้นที่เพาะปลูก 36,834 ไร่ มีผลผลิตเท่ากับ 31,423 ตัน

ตารางที่ 2 : เนื้อที่ปลูก และจำนวนผลผลิตผลไม้เศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2553 - 2555

ไม้ผล	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555	
	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
เงาะ	31,618	31,618.00	39,024	15,750.00	37,645	35,651.00
มังคุด	32,128	32,101.00	34,117	22,326.00	36,834	31,423.00
ทุเรียน	6,125	6,557.00	21,236	1,396.00	20,401	11,131.00
ลองกอง	17,008	6,722.00	13,754	875.00	14,191	15,674.00

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 24)

ทั้งนี้ แนวโน้มของพื้นที่ปลูกผลไม้เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีจำนวนลดลงทุกปี ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากผลกระทบจากราคาสินค้าเกษตรที่ตกต่ำ ประกอบกับต้นทุนการผลิตทั้ง ปุ๋ย ค่าจ้างแรงงาน เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ผลกระทบจากภัยธรรมชาติไม่ว่าจากอุทกภัยหรือฝนแล้ง ย่อมส่งผลต่อปริมาณผลผลิตที่เกษตรกรจะเก็บเกี่ยวได้ รวมถึงการที่เกษตรกรส่วนหนึ่งยังคงวิถีของการทำสวนผลไม้แบบเดิมๆ ยังไม่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่บางตัวเข้ามาประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบมาจากราคายางพาราที่ปรับตัวสูงขึ้นหลายเท่าตัว เป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรชาวสวนผลไม้หันมาปลูกยางพาราทดแทน ซึ่งให้ผลตอบแทนดีกว่า

ในด้านการประมง จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมากเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ สัตว์น้ำสำคัญ ได้แก่ หอยตะเภา กุ้ง ปลา ปู กุ้ง หอยขาว และสัตว์น้ำอื่นๆ ที่ทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลของประเทศ ประมงชายฝั่งมีมูลค่า 4,563 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ลักษณะการทำประมงในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทั้งการประมงน้ำเค็ม การทำประมงน้ำกร่อยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการประมงน้ำจืด รวมถึงการเลี้ยงกุ้งทะเล โดยเฉพาะโครงการกุ้งสุราษฎร์ธานี หรือ Suratthani Sustainable Program (SSP) ได้ชื่อว่าเป็นกุ้งที่มีคุณภาพดีที่สุดในโลก ซึ่งมีตลาดสำคัญหลายประเทศในยุโรปเป็นคู่ค้าที่โดยปัจจุบันการเลี้ยงกุ้งมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นผลจากการที่เกษตรกรสามารถเลี้ยงกุ้งได้ผลผลิตต่อฟาร์มสูงขึ้น เพราะเกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยงกุ้งมากขึ้น และมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและนำเทคนิคใหม่ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้กับการเลี้ยงกุ้ง แต่ปัญหาในเรื่องของการทำประมงในจังหวัดสุราษฎร์ธานียังคงมีอยู่บ้าง โดยเฉพาะการทำประมงน้ำลึกและประมงชายฝั่ง ในเรื่องของต้นทุนที่สูงขึ้น จากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบปัญหาในเรื่องของการทำประมงพื้นบ้าน คือ เรื่องของการแย่งพื้นที่ทำกินและการใช้เครื่องมือที่ผิดกฎหมายในการทำประมงและจับสัตว์น้ำ²

ด้านการเข้าร่วมโครงการฟาร์มที่มีการรับรองมาตรฐานของเกษตรกรมี สามด้าน คือ ด้านพืช ด้านปศุสัตว์ และด้านประมง พบว่ามีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการการรับรองมาตรฐานด้านพืชมากที่สุด รองลงมาคือด้านประมง และด้านปศุสัตว์น้อยที่สุดตามลำดับ

ตารางที่ 3 : สถานะ/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554 - 2556

ประเภท	ปี 2554				ปี 2555				ปี 2556			
	สมัคร	การรับรองมาตรฐาน			สมัคร	การรับรองมาตรฐาน			สมัคร	การรับรองมาตรฐาน		
		ต่ออายุ	ใหม่	รวม		ต่ออายุ	ใหม่	รวม		ต่ออายุ	ใหม่	รวม
ด้านพืช	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	1,364	520	844	1,364	931	401	530	931
ด้านปศุสัตว์	330	317	13	330	318	304	14	318	267	256	11	267
ด้านประมง	839	728	111	839	478	441	37	478	686	634	52	686

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 หน้า 26

หมายเหตุ : n/a (Not Applicable) ไม่มีข้อมูล

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีโครงสร้างในลักษณะเดียวกับอุตสาหกรรมในภาคใต้โดยรวม ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร เช่น อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมไม้ยางพารา อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสถานประกอบการ ใน ปี พ.ศ. 2554 จำนวน 876 แห่ง เพิ่มขึ้นจำนวน 25 แห่ง จากปีก่อนหน้าที่มีอยู่ 851 แห่ง โดยส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้มากที่สุด และมีการเปิดโรงงานใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี รองลงมาคืออุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมโลหะ อุตสาหกรรมขนส่ง และอุตสาหกรรมยาง ตามลำดับ

² ข้อมูลศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน จากการประชุมระดมความคิดเห็นระดับจังหวัด

ตารางที่ 4 : จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่สำคัญ ปี พ.ศ.2552 - 2554

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนสถานประกอบการ (แห่ง)			อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	
	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2553	ปี 2554
รวมสถานประกอบการทั้งหมด	827	851	876	2.9	2.94
อุตสาหกรรมที่สำคัญ:					
อุตสาหกรรมไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้	136	140	143	2.94	2.14
อุตสาหกรรมอาหาร	115	117	117	1.74	-
อุตสาหกรรมโลหะ	95	95	96	-	1.05
อุตสาหกรรมขนส่ง	61	61	65	-	6.56
อุตสาหกรรมยาง	48	48	48	-	-
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	41	41	42	-	2.44
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	39	40	40	2.56	-
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	10	11	13	10	18.18
อุตสาหกรรมเคมี	8	10	10	25	-
อุตสาหกรรมพลาสติก	7	8	9	14.29	12.5

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 - พ.ศ. 2561)

ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 27)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ในปี พ.ศ. 2554 สาขาอุตสาหกรรมสร้างรายได้ให้จังหวัดมีมูลค่า 34,904 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยมีอุตสาหกรรมที่สำคัญประกอบด้วย

- การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก คิดเป็นร้อยละ 42.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน และถักมือยาง เป็นต้น

- การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 22.9 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น การต้ม กลั่น และผสมสุรา แปรรูปสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์น้ำมันพืช และการแปรรูปเนื้อสัตว์ เป็นต้น

- การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก คิดเป็นร้อยละ 18.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น การแปรรูปไม้ยาง และเครื่องเรือนจากไม้ เป็นต้น

- การทำเหมืองหิน ทราย และดินเหนียว คิดเป็นร้อยละ 8.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมของจังหวัด

- การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมของจังหวัด

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

ภาพรวมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยว ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก ในปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 1,844,427 คน สถานที่เที่ยว ที่มีนักท่องเที่ยวไปเยือนมากที่สุดอันดับ 1 คือ เกาะสมุย 793,180 คน อันดับ 2 คือเมืองสุราษฎร์ธานี 688,693 คน อันดับ 3 คือ เกาะพะงัน 239,692 คน และอันดับ 4 คือเกาะเต่า 122,862 คน ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยมากกว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้กับจังหวัด ไม่ต่ำกว่า 30,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2555 มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น 2,573,355 คน โดยนักท่องเที่ยวในอำเภอเมืองส่วนใหญ่เป็นชาวไทย แต่นักท่องเที่ยวที่เกาะสมุยส่วนใหญ่ เป็นชาวต่างชาติ

ตารางที่ 5 : จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2552 - 2555

ปี	อำเภอเมือง				เกาะสมุย			
	คนไทย (คน)	ต่างชาติ (คน)	รวม (คน)	รายได้จากการท่องเที่ยว	คนไทย (คน)	ต่างชาติ (คน)	รวม (คน)	รายได้จากการท่องเที่ยว
2552	984,093	33,281	1,017,374	5,592.08	261,011	637,544	898,555	23,336.83
2553	938,157	41,322	979,479	4,493.67	163,783	621,498	785,281	9,228.25
2554	1,195,313	47,577	1,242,890	6,649.49	132,858	702,180	835,038	11,518.34
2555	1,261,261	64,377	1,325,638	7,066.53	214,100	1,033,617	1,247,717	17,679.58

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 28)

รอบปีที่ผ่านๆ มาในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน ตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวมีการผันผวนเป็นอย่างมาก สาเหตุส่วนหนึ่งอาจมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ ในภูมิภาคยุโรป และวิกฤติสถานการณ์ทางการเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้จำนวน นักท่องเที่ยวลดลง สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ทางจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ คือ เกาะเต่า ซึ่งเป็นแหล่งดำน้ำดูปะการังน้ำตื้นที่สวยงามมาก และจากรายงานตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวในพื้นที่เกาะเต่าเพิ่มมากขึ้นทุกปี ในช่วงปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมามีตัวเลขทางการท่องเที่ยวและสถานการณ์ทางการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ วุ่นวายทางการเมือง และเหตุการณ์จากภัยธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน จังหวัดสุราษฎร์ธานีเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยปี พ.ศ. 2555 มีการประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 24,746.11 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลเป็นหลัก

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีประชากรจำนวน 1,017,615 คน ชาย 502,629 คน หญิง 514,986คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมือง รองลงมาอำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอพุนพิน (ณ มิถุนายน พ.ศ. 2555) ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ อัตราความหนาแน่นของประชากร 75.64 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร จำนวนบ้าน เรือน 407,879 ครัวเรือน³

เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในทุกด้าน เศรษฐกิจมีความมั่นคง ประชากรมีรายได้ค่อนข้างสูง ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ในธุรกิจและสถานประกอบการต่างๆ จำนวนมาก ส่งผลให้มีประชากรจากพื้นที่จังหวัดต่างๆ ทั้งภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ อพยพมาทำงานในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนมาก แต่ไม่ได้ย้ายทะเบียนบ้านมาให้ถูกต้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เทศบาลเมืองเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน ทำให้มีประชากรแฝงทั้งจังหวัดประมาณ 250,000 - 300,000 คน

2.2.5.2 การศึกษา

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถานศึกษาในทุกระดับตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน จนถึงระดับอุดมศึกษา มีสถานศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชน รวม 664 แห่ง ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 : สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน – อุดมศึกษาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554

ประเภทสถานศึกษา	จำนวนโรงเรียน/ สถานศึกษา	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน/ นักศึกษา	หมายเหตุ
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน				
- รัฐบาล	554	6,905	139,048	
- เอกชน	75	1,592	41,125	
- เทศบาล/อบจ.	14	426	9,465	
- ตชด.	4	38	730	
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี				
- อาชีวศึกษา(รัฐบาล)	7	574	8,769	
- อาชีวศึกษา(เอกชน)	5	334	5,650	
ระดับอุดมศึกษา				
- รัฐบาล	2	784	1,246	ม.อ.สุราษฎร์ธานี มรภ.สุราษฎร์ธานี
- เอกชน	3	334	5,650	ม.ตาปี

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 35.

³ สำนักงานปกครอง สุราษฎร์ธานี, 2553 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 4)

ข้อมูลในปี พ.ศ. 2554 พบว่า นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภาคและกลุ่มจังหวัด คือ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของประเทศคือ 9.10 ปี ของภาคใต้ คือ 9.02 ปีและกลุ่มจังหวัด คือ 9.33 ปี แต่ค่าเฉลี่ยของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็น 8.90 ปี

ตารางที่ 7 : จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2552 - 2556

จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย (ปี)	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ประเทศ	7.80	8.00	9.10	n/a	n/a
ภาค	9.01	9.02	9.15	n/a	n/a
กลุ่มจังหวัด	9.25	9.26	9.33	n/a	n/a
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	8.87	8.88	8.90	n/a	n/a

หมายเหตุ : n/a (Not Applicable) ไม่มีข้อมูล

ที่มา : สนง.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 30)

ปัญหาการดำเนินงานของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ นักเรียนพิการเรียนร่วม (ทุกประเภท) จำนวน 1,066 คน และนักเรียนยากจน ด้อยโอกาส รวมทุกชั้น จำนวน 26,319 คน จะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษ และควรได้รับเงินเพิ่มรายหัวมากกว่านักเรียนปกติ และนอกจากนั้นยังขาดอัตรากำลังครู ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา ขาดครู จำนวน 1,201 คน คิดเป็นร้อยละ 20.12 (เนื่องจากครูเกษียณ และลาออกแล้วไม่ได้อัตราคืน) จึงจำเป็นต้องได้รับการเพิ่มอัตรากำลังครูทดแทนส่วนที่ขาดโดยด่วนเป็นกรณีพิเศษ และขาดแคลนห้องปฏิบัติการต่างๆ เช่น ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา จำนวนร้อยละ 48 ของสถานศึกษาทั้งหมด ส่วนในระดับอาชีวศึกษา นักเรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่ ยังมีค่านิยมที่จะให้บุตรหลานเรียนสายสามัญ มากกว่าสายอาชีพ ซึ่งจะส่งผลให้ขาดแคลนอัตรากำลังแรงงานฝีมือเพิ่มขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2.2.5.3 การสาธารณสุข

1) **สถานบริการสาธารณสุข** ปัจจุบันจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถานบริการสาธารณสุขทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและเอกชน ประกอบด้วย

- ภาครัฐ มีโรงพยาบาลศูนย์ 1 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 28 แห่ง โรงพยาบาลสังกัดกรมส่งเสริมสุขภาพจิต 1 แห่ง โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม 2 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 166 แห่ง ศูนย์สุขภาพชุมชน 4 แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล (ศูนย์บริการร่วมกับ ศสช.) 5 แห่ง และศูนย์มะเร็งสุราษฎร์ธานี 1 แห่ง
- ภาครัฐวิสาหกิจ มีสถานพยาบาลเขื่อนรัชชประภา 1 แห่ง สถานพยาบาลการไฟฟ้า 1 แห่ง
- ภาคเอกชน มีโรงพยาบาล 7 แห่ง คลินิกแพทย์เฉพาะทาง/ทั่วไป 153 แห่ง คลินิกทันตกรรม 58 แห่ง คลินิกกายภาพบำบัด 1 แห่ง คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์ 220 แห่ง สถานพยาบาลแพทย์แผนไทย 8 แห่ง เทคนิคการแพทย์ 5 แห่ง ร้านขายยา รวม 388 แห่ง

2) อัตราส่วนบุคลากรสาธารณสุข (ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและเอกชน) ต่อประชากร เป็นดังนี้

แพทย์	จำนวน 248 คน	คิดเป็นอัตรา 1 : 4,103.29
ทันตแพทย์	จำนวน 68 คน	คิดเป็นอัตรา 1 : 14,964.93
เภสัชกร	จำนวน 152 คน	คิดเป็นอัตรา 1 : 6,694.84
พยาบาลวิชาชีพ	จำนวน 1,724 คน	คิดเป็นอัตรา 1 : 590.84

2.2.5.4 ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่เพิ่มขึ้นทุกปี โดยกลุ่มคดีที่มีมากที่สุดคือคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายคิดเป็นร้อยละ 77 จากคดีทั้งหมด ทั้งนี้ รองลงมาคือคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ตารางที่ 8 : สถิติการเกิดคดีด้านต่างๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554 - 2555

ผลการดำเนินการ	ปีงบประมาณ 2554			ปีงบประมาณ 2555		
	เกิด	จับ	% การจับกุม	เกิด	จับ	% การจับกุม
กลุ่มที่ 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	176	110	62.50	212	122	57.55
กลุ่มที่ 2 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	754	521	69.10	796	515	64.70
กลุ่มที่ 3 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	982	514	52.34	1,077	570	52.92
กลุ่มที่ 4 กลุ่มคดีที่น่าสนใจ	561	179	31.91	565	143	25.31
กลุ่มที่ 5 กลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	9,554	12,874	134.75	1,1849	14,944	126.12
รวม	12,027	14198	70.12	14,499	16,294	65.32

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 29)

สถานการณ์ยาเสพติดมีแนวโน้มในพื้นที่เพิ่มขึ้น ใน 2 กลุ่มหลัก คือ 1) ยาไอซ์ และ 2) กัญชา เฮโรอีน โคเคน เคตามีน เอ็กซ์ตาซี เนื่องจากเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา มีแนวโน้มเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และเนื่องจากจังหวัดเป็นทางผ่านไปยังพื้นที่เป้าหมายอื่น ซึ่งเจ้าหน้าที่สามารถจับกุมได้ในปริมาณมาก ซึ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงมีมาตรการในการจัดการคดีให้ลดลงโดยมีเป้าหมายร้อยละ 10 ต่อปี

2.2.6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีลุ่มน้ำใหญ่น้อยรวม 14 ลุ่มน้ำ แต่ละลุ่มน้ำมีแม่น้ำ และคลองหลายสาย ทุกสายล้วนลงสู่อ่าวไทย แม่น้ำในสุราษฎร์ธานี ตัดขวางคาบสมุทร ออกสู่ทะเลด้านตะวันออก ในอดีตอาศัยเครือข่าย แม่น้ำเดินทางติดต่อถึงกัน และติดต่อกับเมืองชายฝั่งแม่น้ำที่มีลักษณะทางอุทกวิทยาที่สำคัญของสุราษฎร์ธานี คือ แม่น้ำตาปี แม่น้ำพุมดวง ซึ่งเป็นเส้นเลือดใหญ่ของชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม่น้ำที่สำคัญของจังหวัดมี 2 สาย คือ

- แม่น้ำตาปี เกิดจากเทือกเขานครศรีธรรมราชไหลผ่าน อำเภอชัยบุรี อำเภอพระแสง อำเภอ เวียงสระ อำเภอเคียนซา อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านนาเดิม อำเภอพุนพิน และไหลลงสู่อ่าวไทยที่ อำเภอเมือง มีความยาวประมาณ 230 กิโลเมตร ปริมาณน้ำเฉลี่ย 5,900 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

- แม่น้ำพุมดวง เกิดจากคลองแสง คลองสก และคลองยันไหลผ่านอำเภอบ้านตาขุน อำเภอคีรีรัฐนิคม และอำเภอท่าฉาง บรรจบกับแม่น้ำตาปีที่อำเภอพุนพิน ยาวประมาณ 80 กิโลเมตร ปริมาณน้ำเฉลี่ย 6,600 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

2.2.6.2 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ป่าซึ่งกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 26 ป่า เนื้อที่ 3,643,588 ไร่ และมีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ซึ่งส่วนใหญ่ทับซ้อนกับพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ คือ อุทยานแห่งชาติจำนวน 6 แห่ง พื้นที่เตรียมการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติจำนวน 2 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าจำนวน 4 แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าจำนวน 2 แห่ง

ในปี พ.ศ. 2552 มีเนื้อที่ป่าคงเหลือจำนวน 2,433,656.25 ไร่ หรือ 3,893.85 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 30.20 ของเนื้อที่จังหวัด

เนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ต้นน้ำกลางน้ำและปลายน้ำ เพื่อการขยายพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา เป็นต้น ทำให้เกิดผลกระทบ ได้แก่ เกิดการชะล้างพังทลายของดิน เกิดตะกอนทำให้มีแหล่งน้ำต้นเขินขาดน้ำในหน้าแล้ง มีน้ำป่า/น้ำท่วมเฉียบพลัน แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 28.72 ในปี พ.ศ. 2548 เป็น 30.20 ของพื้นที่จังหวัด ในปี พ.ศ. 2552

2.2.6.3 ทรัพยากรชีวภาพและนิเวศวิทยาทางทะเล

1) พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่ง ครอบคลุมพื้นที่ 9 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนาขนะ อำเภอยา อำเภอนาฉาง อำเภอพุนพิน อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอดอนสัก อำเภอกะสมุย และอำเภอกะพะงั่น มีความยาวชายฝั่งทะเลทั้งหมดประมาณ 341 กิโลเมตร พื้นที่รวมประมาณ 1,184 ตารางกิโลเมตรหรือ 740,014 ไร่ มีสภาพแวดล้อมทางทะเลที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง มีระบบนิเวศทั้งป่าชายเลน หาดหิน หาดทราย หาดทราย หาดทราย ปะการัง สัตว์ทะเล หายากและใกล้สูญพันธุ์ มีพื้นที่ป่าชายเลน 76,408 ไร่ ซึ่งเคยลดลงต่ำสุดเมื่อ พ.ศ. 2539 เหลือเพียง 19,586.25 ไร่⁴ มีพื้นที่แนวปะการัง 3 กลุ่มเกาะ ได้แก่ กลุ่มเกาะเต่า กลุ่มเกาะพะงั่น กลุ่มเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 24,257.50 ไร่ ปะการังเสื่อมโทรม 20,271.88 ไร่ และพื้นที่ปะการังสมบูรณ์ 3,985.50 ไร่ พื้นที่แหล่งหญ้าทะเลในอ่าวไชยา เกาะพะงั่น เกาะสมุย เกาะนกงตะเกา เกาะถ้ำ ท่าเรือเฟอร์รี่ อำเภอดอนสัก 10,680 ไร่ และพบสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ในบริเวณอ่าวบ้านดอน ได้แก่ พะยูน เต่าทะเลและโลมา⁵

⁴ ที่มา: ส่วนบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนที่ 4, 2553 (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 45)

⁵ ข้อมูล ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนกลาง, 2552 (อ้างถึงใน เล่มเดียวกัน, ส่วนที่ 1, หน้า 45)

2) พื้นที่ป่าชุ่มน้ำเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง

ประกอบด้วยเกาะต่างๆ ประมาณ 42 เกาะที่มีขนาดเล็กและขนาดกลาง อยู่เป็นกลุ่มเกาะกลางทะเลวางเรียงตัวในแนวเหนือ - ใต้ ส่วนใหญ่เป็นเขาหินปูนสูงชันซึ่งเป็นแนวหน้าผาสูงชันตั้งตั้งจากพื้นที่น้ำทะเล พื้นที่อุทยานฯ ประกอบด้วยพื้นน้ำประมาณ 52,000 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 82 ของพื้นที่ทั้งหมด อยู่ในเขตน้ำตื้นใกล้ฝั่ง มีความลึกเฉลี่ยของน้ำประมาณ 10 เมตร และได้รับอิทธิพลของตะกอนจากแม่น้ำตาปี ลักษณะชายฝั่งมีความสูงชัน มีแนวปะการังก่อตัวเป็นแนวแคบๆ ชายฝั่งหมู่เกาะอ่างทองประกอบด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำหลายรูปแบบ เช่น หาดทราย หาดหิน ป่าชายเลน และแนวปะการัง เป็นแหล่งที่มีความหลากหลายทางชีวภาพของพืช และสัตว์โดยบางชนิดจัดเป็นชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ กัลวี่ไม้inari ช่องอ่างทอง สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่ นกเงือกดำ สถานภาพใกล้ถูกคุกคาม เช่น นกออก นกกลุ่มพูขาว

3) พื้นที่ป่าชายเลน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีพบมากที่สุดบริเวณ

อ่าวบ้านดอน ขึ้นเป็นแนวแคบๆ ประมาณ 50-100 เมตรจากฝั่งทะเลและตามริมลำแม่น้ำตาปีและลำน้ำสาขา พืชที่พบ เช่น โกงกางใบใหญ่ โกงกางใบเล็ก แสม ลำพู ลำแพน ถั่วขาว เป็นต้น การเพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าในจังหวัดจังหวัดร้อยละ 139.34 หรือมีอัตราการเพิ่มของป่าชายเลนเฉลี่ยปีละ 9.7 ตารางกิโลเมตร ในช่วงระยะเวลาเดียวกันนี้พื้นที่ป่าบกเพิ่มขึ้นเพียง 29.7 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นอัตราที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.81 หรือมีอัตราการเพิ่มของป่าบกเฉลี่ยปีละ 5.9 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ป่าชายเลนของตำบลลิเล็ด นับว่าเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพราะในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาพื้นที่ของป่าชายเลนได้ขยายเพิ่มขึ้นจำนวน 3,000 ไร่ โดยที่ไม่ต้องปลูกเพียงแต่มีการแผ้วถางไม่มีการทำประมงผิดกฎหมายในพื้นที่ และผลสุราษฎร์ธานีในช่วงระยะเวลา 5 ปีนั้น พบว่า ป่าชายเลนมีพื้นที่เพิ่มขึ้นจาก 34.89 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2543 เป็น 83.51 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2547 หรือคิดเป็นอัตราที่เพิ่มขึ้นจากการที่พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น ทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นด้วยช่วยให้ชาวบ้านที่ทำประมงชายฝั่งมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น (สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน)

แม้ว่าป่าชายเลนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่ปัญหาในพื้นที่ป่าชายเลน ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน ทั้งจากภัยธรรมชาติและ การกระทำของมนุษย์ โดยเฉพาะการทำประมงทะเลที่เกินกว่าศักยภาพการผลิต และการทำประมงผิดกฎหมาย รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นบริเวณชายฝั่งทะเลในช่วงที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน เช่น การทำนาเกลือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การก่อสร้างสาธารณูปโภค และกิจกรรมการผลิตที่ปล่อยของเสียลงสู่ทะเล ฯลฯ ส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสภาพพื้นที่ป่าชายเลนที่มุ่งหวังจะอนุรักษ์ไว้เป็นแหล่งทรัพยากรชายฝั่งที่สำคัญของประเทศ และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งทะเลเกิดความเสื่อมโทรมที่รุนแรงขึ้น และลดความอุดมสมบูรณ์ลงของป่าชายเลน แหล่งปะการัง และหญ้าทะเล ส่งผลต่อเนื่องถึงการทำประมงชายฝั่งถึงการลดลงของชนิดและขนาดของสัตว์น้ำที่จับได้ เป็นต้น มีผลกระทบต่อเนื่องต่อมูลค่าการผลิตในสาขาการประมง รวมทั้งผลกระทบต่ออาชีพและรายได้ของชาวประมงโดยเฉพาะชาวประมงพื้นบ้านตามไปด้วย

4) คุณภาพน้ำทะเลชายหาดท่องเที่ยว บริเวณเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า ในปี พ.ศ. 2550 ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง เพื่อการว่ายน้ำ (ร้อยละ 90) จากการเปรียบเทียบข้อมูลคุณภาพน้ำทะเลเกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า ในปี พ.ศ. 2548-2550 พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง เพื่อการว่ายน้ำ และพบว่าบริเวณหาดเฉวง เป็นบริเวณที่มีปริมาณแบคทีเรียเกินเกณฑ์มาตรฐานมาโดยตลอด ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นบริเวณที่อยู่ใกล้กับปากคลองที่มีน้ำทิ้งจากชุมชน โดยหาดที่มีปริมาณ โคลิฟอร์ม แบคทีเรียทั้งหมดเกินเกณฑ์มาตรฐานได้แก่บริเวณหาดแม่น้ำ หาดเฉวงและหาดละไม ส่วนหมู่เกาะ อ่างทองได้ทำการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำ ในปี พ.ศ. 2549 พบว่า คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง เพื่อการว่ายน้ำ ร้อยละ 100 ปัญหาคุณภาพน้ำส่วนใหญ่มีสาเหตุ จากน้ำเสียชุมชนโดยเฉพาะชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหนาแน่น

2.2.6.4 ทรัพยากรหินและแร่

จังหวัดสุราษฎร์ธานี จัดเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพมาก เพราะเป็นแหล่ง ของทรัพยากรแร่และเชื้อเพลิงธรรมชาติที่หลากหลายที่สุดในกลุ่มพื้นที่ภาคใต้ตอนบน มีแหล่งแร่ เศรษฐกิจหลายชนิด ซึ่งกระจายอยู่เกือบทุกอำเภอ อาทิ ดิบุก แปรตียิปซัม พลวงเหล็กแดง ดินขาว หินคาร์บอนเนต แหล่งผลิตสำคัญอยู่ในอ.เวียงสระ บ้านนาสาร ดอนสัก กาญจนดิษฐ์ ศิริรัฐนิคม เมือง และพุนพิน ทำให้มีศักยภาพเป็นแหล่งส่งออกไปยังพื้นที่อื่นทั้งในและต่างประเทศ

นอกจากสินแร่ต่างๆ เหล่านี้ สุราษฎร์ธานียังมีแหล่งเชื้อเพลิงธรรมชาติ ได้แก่ ลิกไนต์ปิโตรเลียม ทั้งน้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติทั้งในบริเวณนอกชายฝั่งด้านอ่าวไทย และบนฝั่ง โดยเฉพาะแหล่งปิโตรเลียมนอกชายฝั่ง 2 แหล่ง คือ แหล่งนางนวล มีอัตราไหลสูง 10,000 บาร์เรลต่อวัน และแหล่งสุราษฎร์ธานี 2 มีอัตราการไหล 1,900 บาร์เรล

2.2.6.5 ด้านสิ่งแวดล้อมอื่น

- **การกัดเซาะชายฝั่ง** ชายฝั่งในส่วนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีระยะทางชายฝั่งรวมทั้งสิ้น 166.38 กิโลเมตร มีพื้นที่ที่กำลังประสบปัญหาอย่างรุนแรง 23.66 กิโลเมตร (อัตราการกัดเซาะมากกว่า 5 เมตรต่อปี) ร้อยละ 14.22 และพื้นที่ที่กำลังประสบปัญหา ระดับปานกลาง 13.91 กิโลเมตร (อัตราการกัดเซาะระหว่าง 1-5 เมตรต่อปี) ร้อยละ 8.36 ของ ระยะทางชายฝั่ง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา พบว่า พื้นที่กัดเซาะชายฝั่งมีระยะทางลดลง พื้นที่สะสม ตัวมีระยะทางเพิ่มขึ้นและพื้นที่คงสภาพมีระยะทางลดลง

- **ปัญหาน้ำเสียขยะและกากของเสีย** จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณน้ำเสียประมาณ 20,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ในขณะที่มีความสามารถในการบำบัดเพียง 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และเทศบาลสุราษฎร์ธานียังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย

- **ขยะมูลฝอย** ปริมาณขยะมูลฝอยรวม 681.3 ตันต่อวัน จากใน เขตเทศบาลประมาณวันละ 340 ตัน โดยสามารถจัดเก็บขยะได้ประมาณวันละ 545.04 ตันหรือ ประมาณร้อยละ 80 ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ควรใช้นโยบายผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และดึงภาค ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำจัดขยะ โดยขณะนี้ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีมีปริมาณ ขยะประมาณวันละ 120-130 ตัน ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการ ขาดแคลนพื้นที่ในการกำจัดขยะเกิดปัญหาขยะตกค้างและไม่มีระบบบำบัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาล ขาดการบริหารจัดการขยะอย่างครบวงจร เช่น การลดแยกขยะ การมีส่วนร่วมจากชุมชน เป็นต้น

ขณะนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบกำจัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาลมีเพียง 2 แห่ง คือเทศบาลตำบลเกาะสมุย และ อบต.เกาะเต่า ใช้ระบบเตาเผา อย่างไรก็ตามเตาเผาขยะที่มีประสิทธิภาพจะต้องลดปริมาณขยะให้เหลือน้อยที่สุดและส่วนที่เหลือจากการเผาไหม้จะต้องคงรูปไม่มีการย่อยสลายได้อีกต่อไป และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างปลอดภัย นอกจากนี้การบริหารจัดการระบบกำจัดขยะแบบเตาเผาขยะมีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง การดูแล บำรุงรักษาค่อนข้างสูง เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเกาะสมุยในขณะนี้ เนื่องจากเตาเผาขยะที่เกาะสมุยใช้งานมาเป็นระยะเวลาร่วมเกิน 10 ปี ย่อมมีการเสื่อมสภาพ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมสูงมากเป็นจำนวนเงินถึง 60 ล้านบาท

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

1. การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เป้าประสงค์

- 1) มูลค่าทางเศรษฐกิจของยางพาราและปาล์มน้ำมันเพิ่มสูงขึ้น
- 2) สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยระดับมาตรฐาน

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร
- 2) ส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของผลผลิตปริมาณยางพารา
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการแปรรูปยางพารา
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน
- 4) อัตราการสกัดน้ำมันปาล์ม
- 5) ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านพืชเทียบกับฟาร์มที่ยื่นขอ
- 6) ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (ประมง) เทียบกับฟาร์มที่ยื่นขอ
- 7) ร้อยละของผลิตภัณฑ์อาหารและผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ชุมชน

2. การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์

จังหวัดมีการจัดการศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสอดคล้องกระแสโลก

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัด

ให้ตอบรับกระแสการท่องเที่ยวโลก

- 2) บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลักให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ

ตัวชี้วัด

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

3. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน เป้าประสงค์

ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของจังหวัดมีศักยภาพ
ในการแข่งขันระดับประเทศ

กลยุทธ์

พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์

ตัวชี้วัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและ
การคมนาคม (ล้านบาท) ที่เพิ่มขึ้น

4. การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน เป้าประสงค์

1) ชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลักมีความปลอดภัยและสงบสุข

2) เยาวชนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ

3) ประชาชนมีสุขภาวะ

กลยุทธ์

1) เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัย พื้นที่ท่องเที่ยวนานาชาติและ

ชุมชน

2) พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อการแข่งขัน

3) เพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายระบบ บริการสาธารณสุข

ตัวชี้วัด

1) สัดส่วนคดียาเสพติด

2) สัดส่วนคดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในทรัพย์สิน

3) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย (15 ปี)

4) ค่าเฉลี่ย O-net ม.3 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี)

5) สถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด (HA) (ร้อยละ100)

6) ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้คัดกรองเบาหวาน (ร้อยละ 90)

7) ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้รับคัดกรองดันโลหิตสูง

(ร้อยละ 90)

8) ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับความดันได้ดี (ร้อยละ80)

9) อัตราการตาย/เกิดมีชีพพันคน

5. การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติ ที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เป้าประสงค์

1) ชุมชนและเมืองท่องเที่ยวหลักมีสภาพแวดล้อมที่ดี

2) พื้นที่ป่ายังคงความอุดมสมบูรณ์และมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น (ป่าบก ป่าชายเลน

3) ชุมชนเลี้ยงภัยมีความพร้อมในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการ สิ่งแวดล้อมจากแหล่งกำเนิดมลพิษ (ขยะ/น้ำเสีย)
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพ
- 3) ลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติ และสาธารณภัย

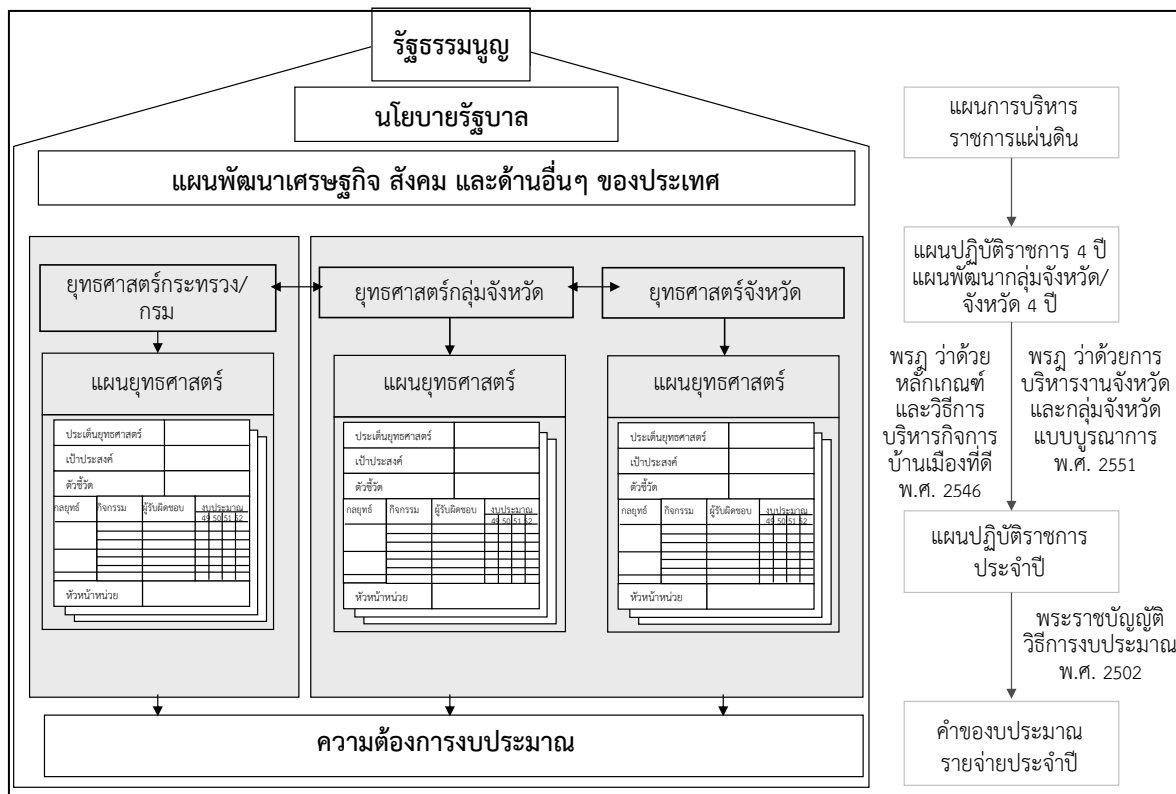
ตัวชี้วัด

- 1) อัตราการนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3 ต่อปี)
- 2) คุณภาพน้ำ (ผิวดิน/ทะเล และชายฝั่ง) มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ ระดับพอใช้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของสถานที่ที่มีการตรวจวัด
- 3) ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้นจากพื้นที่ป่าของจังหวัด (ร้อยละ 0.05 ต่อปี)
- 4) ร้อยละของชุมชนพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี) (ฐาน 127 หมู่บ้าน)

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁶

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน
- (2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง
- (3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

⁶ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม** ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อที่รุดกุม

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) **ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 13 ตัวชี้วัดของจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน
(5) การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกมิติ ตั้งแต่ด้านสังคม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ไม่มีตัวชี้วัดที่ถูกต้อง
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนคดีอาชญากรรมที่ลดลง - สัดส่วนคดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย (15 ปี) - ค่าเฉลี่ย O-net ม.3 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี) - สถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด (HA) (ร้อยละ 100)
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคเกษตร ร้อยละ 1 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 2 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 12 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ร้อยละ 4
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัว เปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3 ต่อปี) - คุณภาพน้ำ (ผิวดิน ทะเลและชายฝั่ง) มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของสถานีที่มีการตรวจวัด - ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้นจากพื้นที่ป่าของจังหวัด (ร้อยละ 0.05 ต่อปี) - ร้อยละของชุมชนพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี (ฐาน 127 หมู่บ้าน)

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการเพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ แต่ไม่มีตัวชี้วัดในส่วนของดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน หรือการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่จำเป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นสำคัญ (Critical Issue) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีกรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด
- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E: Government Expense)

- บุรณาการ
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันทต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ จะหมายรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ยางพารา และปาล์มน้ำมัน

ตารางที่ 12 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาค การเกษตร และอุตสาหกรรม การเกษตร	เศรษฐกิจ	- ยางพารา - ปาล์มน้ำมัน

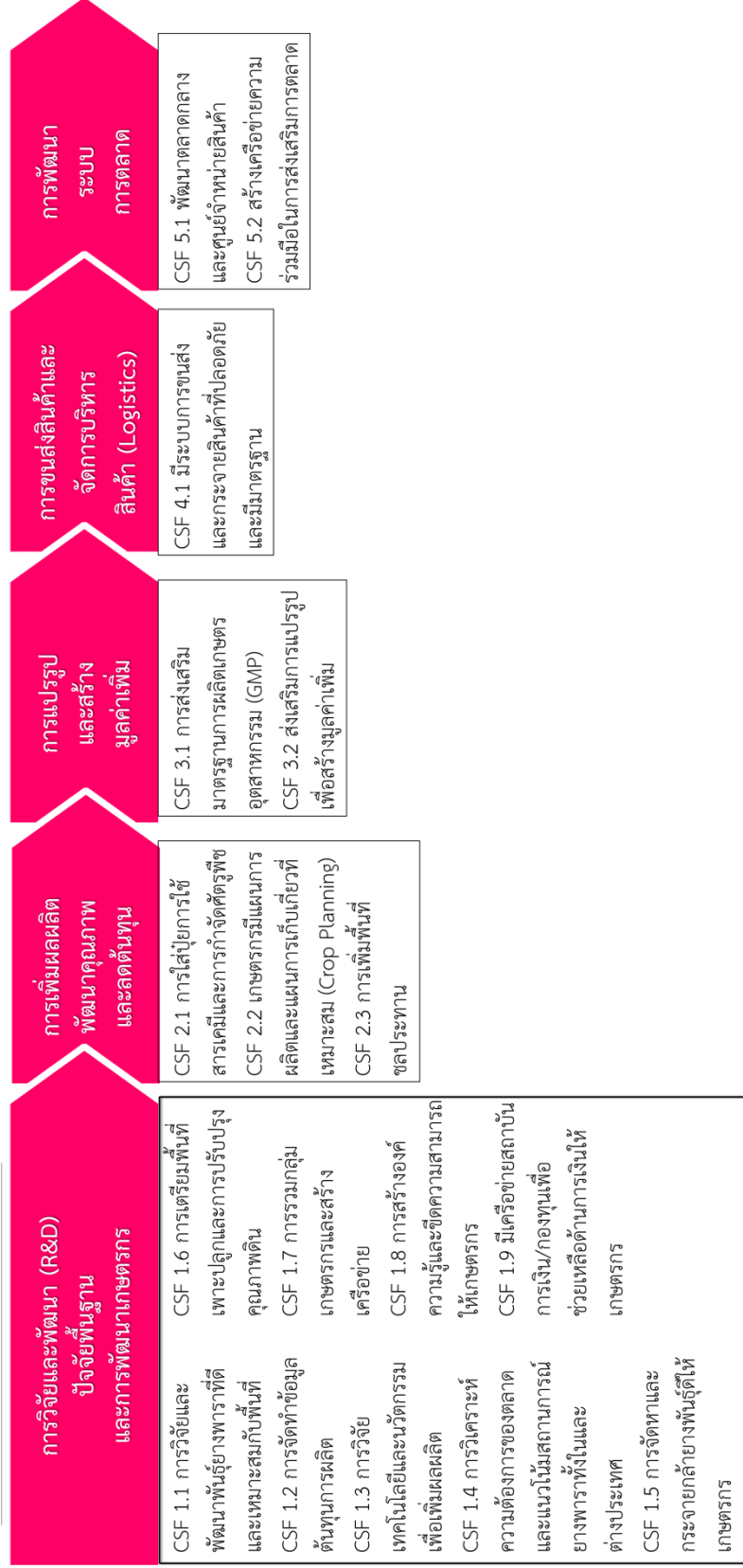
หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

สุราษฎร์ธานี

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

ยางพารา

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร								
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ ยางพาราที่ดีและเหมาะสม กับพื้นที่	KPI 1.1 จำนวนพันธุ์ยางคุณภาพดี ที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ยาง คุณภาพดีที่เหมาะสมกับ พื้นที่	รายงาน	มี	วิจัย	ปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตร สุราษฎร์ธานี/ กองทุนสงเคราะห์การทำ สวนยางสุราษฎร์ธานี	
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการ ผลิต	KPI 1.2 ข้อมูลต้นทุนการผลิต ยางพารา จำแนกตามเขต พื้นที่ปลูกยางพาราของ จังหวัด	Data 1.2.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิต ยางพารา จำแนกตามเขต พื้นที่ปลูกยางพาราของ จังหวัด	รายงาน	มี	สำรวจ	ปี	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร เขต 8/ สง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี	เป็นข้อมูล ระดับภาคใต้ ไม่มีข้อมูล รายจังหวัด
		Data 1.2.2 พื้นที่ปลูกยางพาราของ จังหวัด	รายงาน	มี	สำรวจ	ปี	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร เขต 8	
CSF 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	KPI 1.3 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตยางพารา	Data 1.3 จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลผลิตยางพารา	รายงาน	มี	วิจัย	ปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตร สุราษฎร์ธานี/ มหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์/วิทยาลัยเทคนิค สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.4 การวิเคราะห์ ความต้องการของตลาดและ แนวโน้มสถานการณ์ ยางพาราทั้งในและ ต่างประเทศ	KPI 1.4 การจัดทำรายงานการ วิเคราะห์ความต้องการ ของตลาดและแนวโน้ม สถานการณ์ยางพาราทั้งใน และต่างประเทศ	Data 1.4 ผลการวิเคราะห์ความ ต้องการของตลาดและ แนวโน้มสถานการณ์ ยางพาราทั้งในและ ต่างประเทศ	รายงาน	มี	งานวิจัย	ปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 8/ สนง.พาณิชย์จังหวัด สุราษฎร์ธานี	ข้อมูล ระดับประเทศ
CSF 1.5 การจัดการและกระจายกล้า ยางพันธุ์ดีให้เกษตรกร	KPI 1.5-1 ร้อยละของแปลงพันธุ์ยาง ที่ได้รับการรับรอง	Data 1.5 จำนวนแปลงพันธุ์ยางที่ ได้รับการรับรอง	คน	มี	ทะเบียน	ปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตร สุราษฎร์ธานี	ข้อมูลที่ตั้ง วันที่ต่อ อนุญาต และ ปริมาณที่ผลิต
	KPI 1.5-2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ ยางที่เหมาะสมกับพื้นที่ และให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.5.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่ปลูก ยางพาราที่ได้รับการ สนับสนุนยางพันธุ์ดี	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง สุราษฎร์ธานี	พื้นที่ให้ทุน สงเคราะห์ ปลูกแทน
		Data 1.5.2.2 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้น ทะเบียนเป็นผู้ปลูก ยางพารา	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.6 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก และการปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ ได้รับการส่งเสริมการ เตรียมการและปรับปรุง คุณภาพดิน	Data 1.6 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ ได้รับการส่งเสริมการ ปรับปรุงคุณภาพดิน	ไร่	มี	สำรวจ	ปี	สนง.พัฒนาที่ดินเขต 11/ สถานีพัฒนาที่ดิน สุราษฎร์ธานี	
CSF 1.7 การรวมกลุ่มเกษตรกรและ สร้างเครือข่าย	KPI 1.7 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	Data 1.7.1 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	เครือข่าย/ กลุ่ม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.สหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางสุราษฎร์ธานี	
		Data1.7.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูก ยางพารา	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต8/ สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
		Data1.7.3 แรงงานในภาค เกษตรกรรม	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.8 การสร้างองค์ความรู้และขีด ความสามารถให้เกษตรกร	KPI 1.8 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมเพื่อเสริมสร้าง องค์ความรู้และขีด ความสามารถ	Data 1.8 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมเพื่อเสริมสร้าง องค์ความรู้และขีด ความสามารถ	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.กองทุนสงเคราะห์การ ทำสวนยางสุราษฎร์ธานี	
CSF 1.9 มีสถาบันการเงิน/กองทุน เพื่อสนับสนุนด้านการเงิน ให้เกษตรกร	KPI 1.9 จำนวนสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อสนับสนุนด้าน การเงินให้เกษตรกร	Data 1.9 จำนวนสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อสนับสนุนด้าน การเงินให้เกษตรกร	สถาบัน/ กองทุน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี/	
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน								
CSF 2.1 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	KPI 2.1.1 การอบรมให้ความรู้แก่ เกษตรกรเรื่องการใช้ปุ๋ย อินทรีย์ และการกำจัด ศัตรูพืชโดยที่ไม่ต้องใช้ สารเคมี	Data 2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมให้ความรู้เรื่อง การปรับปรุงคุณภาพดิน	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.พัฒนาที่ดิน สุราษฎร์ธานี	
CSF 2.2 เกษตรกรมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่ เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 2.2.1 จำนวนผลผลิตยางพารา ต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 2.2.1 ปริมาณผลผลิตยางพารา ต่อไร่ (กก./ไร่)	กก.	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 8	
		Data 2.2.2 แผนที่แสดงพื้นที่เกิดภัย พิบัติซ้ำซาก	เรื่อง	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.3 การเพิ่มพื้นที่ชลประทาน	KPI 2.3.1 ร้อยละของพื้นที่เขต ชลประทานที่เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1 พื้นที่ในเขตชลประทาน	ไร่	มี	ทะเบียน	ปี	โครงการชลประทาน สุราษฎร์ธานี	
		Data 2.3.2 แผนที่พื้นที่เขต ชลประทาน	เรื่อง	มี	สำรวจ	ปี	โครงการชลประทาน สุราษฎร์ธานี	
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม								
CSF 3.1 การส่งเสริมมาตรฐานการ ผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน	Data 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน	โรงงาน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี	โรงงาน แปรรูปจาก น้ำยางสด และน้ำยางข้น
CSF 3.2 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 3.2 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่ม	Data 3.2.1 จำนวนโรงงานแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	โรงงาน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 3.2.2 แผนที่แสดงที่ตั้งโรงงาน อุตสาหกรรม	เรื่อง	มี	สำรวจ	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
VC 4 : การขนส่งสินค้าและ จัดการบริหารสินค้า (Logistics)								
CSF 4.1 มีระบบการขนส่งและ กระจายสินค้าที่ปลอดภัย และมีมาตรฐาน	KPI 4.1 จำนวนผู้ประกอบการด้าน การขนส่งและกระจาย สินค้ามีระบบการขนส่ง และกระจายสินค้า	Data 4.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการขนส่งและ กระจายสินค้ามีระบบการ ขนส่งและกระจายสินค้า	ราย	มี	สำรวจ	ปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด สุราษฎร์ธานี	ข้อมูลการ จดทะเบียน

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 4.1.2 แผนที่การคมนาคม/ โลจิสติกส์	เรื่อง	มี	สำรวจ	ปี	สนง.แขวงการทางจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
VC 5 : การพัฒนา ระบบการตลาด								
CSF 5.1 พัฒนาตลาดกลางและ ศูนย์จำหน่ายสินค้า	KPI 5.1-1 จำนวนผู้ค้ายาง	Data 5.1.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียน เป็นผู้ค้ายาง	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด สุราษฎร์ธานี, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรสุราษฎร์ธานี	
	KPI 5.1-2 จำนวนสหกรณ์สวนยาง ในจังหวัด	Data 5.1.2 จำนวนสหกรณ์สวน ยางพาราในจังหวัด	กลุ่ม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี	
	KPI 5.1-3 ปริมาณและมูลค่าการขาย ผ่านตลาดกลางยางพารา	Data 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการ ขายผ่านตลาดกลาง ยางพารา	ตัน/บาท	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ตลาดกลางยางพารา สุราษฎร์ธานี	
		Data 5.1.4 ปฏิทินการเพาะปลูก/ ระยะเวลาที่ผลผลิตออก สู่ตลาด	รายงาน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 8/ สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.พาณิชย์จังหวัด สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความ ถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด	KPI 5.2 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดยางพารา	Data 5.2 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดยางพารา	เครือข่าย	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ตลาดกลางยางพารา สุราษฎร์ธานี	

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร (ยางพารา) มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 29 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 29 รายการครบทั้งหมด

ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(9 CSFs, 10 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	29 (100%)	14	5	3	2	5
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-
รวม	29 (100%)	14	5	3	2	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

สุราษฎร์ธานี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ต่อ) ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

ปาล์มน้ำมัน

3.1.4 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร							
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ ปาล์มน้ำมัน และเหมาะสม กับพื้นที่	KPI 1.1 จำนวนพันธุ์ปาล์มน้ำมันคุณภาพดี ที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ปาล์มน้ำมัน คุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	รายงาน	มี	วิจัย	ปี	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน สุราษฎร์ธานี
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุน การผลิต	KPI 1.2 ข้อมูลต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูกปาล์ม น้ำมันของจังหวัด	Data 1.2.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูกปาล์ม น้ำมันของจังหวัด	รายงาน	มี	รายงาน	ปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 8/ สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.2 พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน	รายงาน	มี	รายงาน	ปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 8
CSF 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	KPI 1.3 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตปาล์ม น้ำมัน	Data 1.3 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตปาล์ม น้ำมัน	รายงาน	มี	วิจัย	ปี	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน
CSF 1.4 การวิเคราะห์ความต้องการ ของตลาดและแนวโน้ม สถานการณ์ปาล์มน้ำมันทั้ง ในและต่างประเทศ	KPI 1.4 การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ความต้องการของตลาดและ แนวโน้มสถานการณ์ปาล์มน้ำมัน ทั้งในและต่างประเทศ	Data 1.4 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของ ตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ ปาล์มน้ำมันทั้งในและต่างประเทศ	รายงาน	มี	วิจัย	ปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 8

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.5 การจัดการและกระจายพันธุ์ปาล์มน้ำมันดีให้เกษตรกร	KPI 1.5-1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมกับพื้นที่และให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.5.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ดี	คน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี.
		Data 1.5.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	คน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี.
	KPI 1.5-2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมกับพื้นที่และให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.5.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ดี	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
CSF 1.6 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและการปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการส่งเสริมเตรียมการและการปรับปรุงคุณภาพดิน	Data 1.6 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพดิน	ไร่	มี	สำรวจ	ปี	สถานีพัฒนาที่ดินสุราษฎร์ธานี/ สนง.พัฒนาที่ดินเขต 11

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.7 การรวมกลุ่มเกษตรกรและ สร้างเครือข่าย	KPI 1.7 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	Data 1.7 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	เครือข่าย/ กลุ่ม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.7.2 แรงงานในภาคเกษตรกรรม	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี.
CSF 1.8 การสร้างองค์ความรู้และขีด ความสามารถให้เกษตรกร	KPI 1.8 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรม เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และขีด ความสามารถ	Data 1.8 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ อบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.สหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี
CSF 1.9 มีสถาบันการเงิน/กองทุน เพื่อสนับสนุนด้านการเงินให้ เกษตรกร	KPI 1.9 จำนวนสถาบันการเงิน/กองทุน เพื่อสนับสนุนด้านการเงินให้ เกษตรกร	Data 1.9 จำนวนสถาบันการเงิน/กองทุน เพื่อสนับสนุนด้านการเงินให้ เกษตรกร	เครือข่าย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน							
CSF 2.1 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	KPI 2.1. การอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร เรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และการ กำจัดศัตรูพืชโดยที่ไม่ต้องใช้ สารเคมี	Data 2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ อบรมให้ความรู้เรื่องการใช้ปุ๋ยที่ ถูกต้อง	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด/ อำเภอ/ ตำบล สนง.พัฒนาที่ดิน เขต 11/ สถานีพัฒนาที่ดิน สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.2 เกษตรกรมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่ เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 2.2 ผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 2.2.1 ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อ ไร่ (กก./ไร่)	กก.	มี	รายงาน/ ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต8
		Data 2.2.2 แผนที่แสดงพื้นที่เกิด ภัยพิบัติซ้ำซาก	เรื่อง	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย จังหวัด สุราษฎร์ธานี.
CSF 2.3 การเพิ่มผลิตภาพ การเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน การเก็บและรักษาปาล์ม น้ำมัน	KPI 2.3 รายได้เฉลี่ยของผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน เพิ่มขึ้น	Data 2.3 รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ปลูก ปาล์มน้ำมันปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 8/ สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี
CSF 2.4 การเพิ่มพื้นที่ชลประทาน	KPI 2.4 ร้อยละของพื้นที่เขตชลประทาน ที่เพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 พื้นที่ในเขตชลประทาน	ไร่	มี	ทะเบียน	ปี	โครงการชลประทาน สุราษฎร์ธานี.
		Data 2.4.2 แผนที่พื้นที่เขตชลประทาน	เรื่อง	มี	สำรวจ	ปี	โครงการชลประทาน สุราษฎร์ธานี.

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC)และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 3.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	โรงงาน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
CSF 3.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	KPI 3.2 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	Data 3.2 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	โรงงาน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
CSF 3.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 3.3 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	Data 3.3.1 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	โรงงาน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
		Data 3.3.2 แผนที่แสดงที่ตั้งโรงงาน	เรื่อง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
VC 4 : การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)							
CSF 4.1 มีระบบการขนส่งและกระจายสินค้า	KPI 4.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการขนส่งและกระจายสินค้ามีระบบการขนส่งและกระจายสินค้า	Data 4.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการขนส่งและกระจายสินค้ามีระบบการขนส่งและกระจายสินค้า	ราย	มี	สำรวจ	ปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี
CSF 4.2 การพัฒนาลานเทให้ได้มาตรฐาน	KPI 4.2 การพัฒนาลานเทให้ได้มาตรฐาน	Data 4.2 จำนวนลานเทที่ได้มาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี สนง.พาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี.

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC)และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 5 : การพัฒนาระบบการตลาด							
CSF 5.1 พัฒนาตลาดกลางและ ศูนย์จำหน่ายสินค้า	KPI 5.1 จำนวนสหกรณ์สวนปาล์มน้ำมัน ในจังหวัด	Data 5.1.1 จำนวนสหกรณ์สวนปาล์มน้ำมัน ในจังหวัด	กลุ่ม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 5.1.2 ปฏิทินการเพาะปลูก/ระยะเวลา ที่ผลผลิตออกสู่ตลาด	รายงาน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 8/ สนง.เกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/ สนง.พาณิชย์จังหวัด สุราษฎร์ธานี

3.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน) มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 27 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 27 รายการครบทั้งหมด

ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(9 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSF, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	27 (100%)	13	6	4	2	2
2. รายการสถิติที่จัดเก็บ ไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บ ต้องพัฒนาการ จัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-
รวม	27 (100%)	13	6	4	2	2

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	เศรษฐกิจ	การท่องเที่ยวทางทะเล

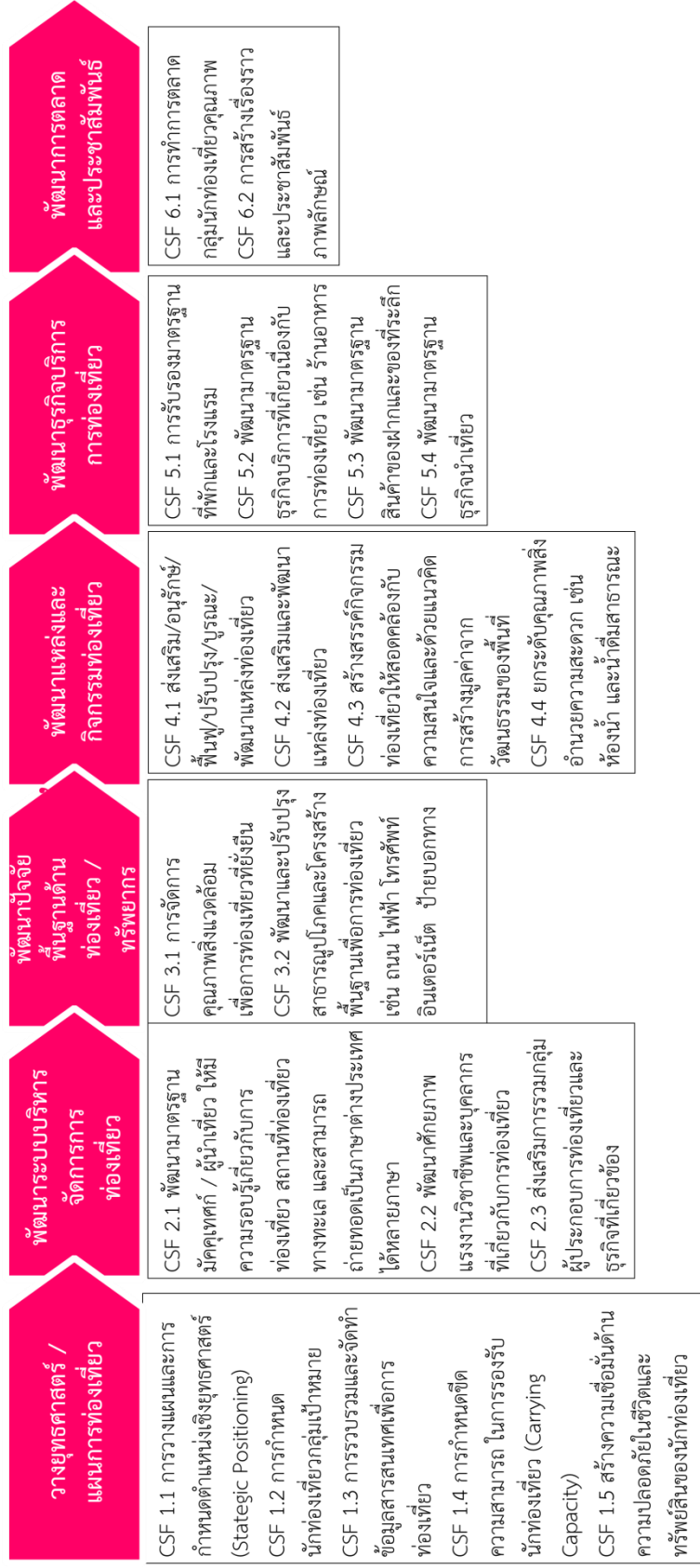
หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

การท่องเที่ยวทางทะเล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

สุราษฎร์ธานี

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : วายยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว								
CSF1.1 การวางแผนและการกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1 มีการวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของ สุราษฎร์ธานี	Data 1.1.1 ระดับความครอบคลุมของ กลยุทธ์ และโครงการต่อ การกำหนดตำแหน่งเชิง ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ของสุราษฎร์ธานี	ระดับ	มี	-	-	สง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
		Data 1.1.2 สัดส่วนของงบประมาณ ที่ได้รับจัดสรรด้านการ ท่องเที่ยวต่องบประมาณ ทั้งหมด	ร้อยละ	มี	-	-	สง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
CSF 1.2 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2 ประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	Data 1.2.1 ประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	รายงาน	มี	-	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 การรวบรวมและจัดทำข้อมูล สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	KPI 1.3 จำนวนศูนย์บริการ นักท่องเที่ยว	Data 1.3.1 จำนวนศูนย์บริการ นักท่องเที่ยว/ศูนย์บริการ สารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยว	แห่ง	มี	-	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.จังหวัด สุราษฎร์ธานี	
CSF 1.4 การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 1.4.1 จำนวนรายงานความ พร้อมของที่พัก แหล่ง ท่องเที่ยว สินค้า และการ บริการด้านการท่องเที่ยวที่ สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมาย	Data 1.4.1.1 ข้อมูลที่พัก	แห่ง	มี	-	-	ที่ทำการปกครอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.1.2 ข้อมูลร้านอาหาร/อาหาร ทะเล/อาหารพื้นเมือง	แห่ง	มี	-	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.สุราษฎร์ธานี หอการค้าจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.1.3 ข้อมูลของฝาก/สินค้า OTOP/ของที่ระลึก	ผลิตภัณฑ์/ ร้าน	มี	-	-	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.1.4 จำนวนสถานประกอบการ ให้เช่าอุปกรณ์การ ท่องเที่ยว	แห่ง	มี	-	-	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.1.5 ข้อมูลการบริการนำเที่ยว และการบริการจองต่างๆ	แห่ง	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาสุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 1.4.1.6 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	แห่ง	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาสุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.1.7 ข้อมูลการบริการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม	แห่ง	มี	-	-	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.1.8 ข้อมูลการบริการท่องเที่ยว เชิงกีฬาและนันทนาการ	แห่ง	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาสุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.1.9 ข้อมูลการเดินทาง/คู่มือ ท่องเที่ยว (เช่น ตารางการ บิน, ตารางรถไฟ, ตาราง เดินเรือ, เรือเฟอร์รี่, ตารางเดินรถประจำทาง, แผนที่ท่องเที่ยว ฯลฯ)	รายงาน	มี	-	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.สุราษฎร์ธานี สนง.การท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.1.10 ข้อมูลสถานประกอบการ ธุรกิจบริการสุขภาพ (สปา และนวด เพื่อสุขภาพ)	แห่ง	มี	-	-	สนง.สาธารณสุข สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 1.4.2 จำนวนนักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	Data 1.4.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยว	รายงาน	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาสุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.2.2 จำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกตามสัญชาติ	รายงาน	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาสุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.2.3 จำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกตามเป้าประสงค์	รายงาน	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาสุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.2.4 จำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกเป็นรายไตรมาส	รายงาน	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาสุราษฎร์ธานี	
		Data 1.4.2.5 จำนวนรายได้จาก นักท่องเที่ยว	รายงาน	มี	สำรวจ	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาสุราษฎร์ธานี	
CSF1.5 สร้างความเชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	KPI 1.5 ร้อยละของระดับความ เชื่อมั่นด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	Data 1.5.1 ร้อยละของระดับความ เชื่อมั่นด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	ตำรวจภูธรจังหวัด สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ช่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 2 : พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว								
CSF 2.1 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล และสามารถถ่ายทอดเป็น ภาษาต่างประเทศได้หลาย ภาษา	KPI 2.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีความรอบรู้ เกี่ยวกับ การท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติวัฒนธรรม และ ประเพณี และสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	Data 2.1.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่มี การขึ้นทะเบียน มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ข้อมูลจาก สำนักงาน ทะเบียนธุรกิจ นำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ สาขาภาคใต้ (หาดใหญ่, ภูเก็ต)
		Data 2.1.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้ผ่านการอบรม ตามหลักสูตรที่มีความ รอบรู้เกี่ยวกับ การ ท่องเที่ยวสถานที่ ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และประเพณี และสามารถถ่ายทอด เป็นภาษาต่างประเทศ ได้หลายภาษา	คน	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.2 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	KPI 2.2 จำนวนแรงงานและบุคลากร ที่มีศักยภาพการในกิจกรรม ที่เป็นห่วงโซ่การท่องเที่ยว	Data 2.2.1 จำนวนแรงงานและ บุคลากรในกิจกรรมด้าน การท่องเที่ยวและ โรงแรม จำแนกตาม ภูมิลำเนา/สัญชาติ	คน	มี	-	-	สนง.แรงงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 2.2.2 จำนวนแรงงาน/ บุคลากรในธุรกิจโรงแรม และกิจการด้านการ ท่องเที่ยวที่ผ่านการ อบรมพัฒนาด้าน ศักยภาพ	คน	มี	-	-	สนง.แรงงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 2.2.3 จำนวนสถานศึกษาที่มี หลักสูตรด้านการ โรงแรม การบริการ และ การท่องเที่ยว	คน	มี	-	-	สนง.แรงงานจังหวัดสุ ราษฎร์ธานี	
		Data 2.2.4 จำนวนนักศึกษาที่จบ หลักสูตรด้านการ โรงแรม การบริการ และ การท่องเที่ยว	คน	มี	-	-	สนง.แรงงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 2.2.5 ข้อมูลความต้องการ แรงงานและการขาด แคลนแรงงาน ในสาขา โรงแรมและการ ท่องเที่ยว	คน	มี	-	-	สนง.แรงงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
CSF 2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้าน ท่องเที่ยวและธุรกิจที่ เกี่ยวข้อง	KPI 2.3 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	Data 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้าน ท่องเที่ยวและธุรกิจที่ เกี่ยวข้อง	กลุ่ม	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	
		Data 2.3.2 ความหลากหลายของ ผู้ประกอบการด้าน ท่องเที่ยวและธุรกิจที่ เกี่ยวข้องที่มีการ รวมกลุ่มกัน	ธุรกิจ	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	
VC 3 : พัฒนาระบบพื้นฐานด้านท่องเที่ยวทรัพยากร								
CSF3.1 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 3.1.1 คุณภาพน้ำทะเลบริเวณ ฝั่งทะเล	Data 3.1.1 ปริมาณออกซิเจน ละลายในน้ำ /แบคทีเรีย กลุ่มโคลิฟอร์ม	ระดับ	มี	สำรวจ	-	สนง.สิ่งแวดล้อม ภาคที่ 14	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 3.1.2 แนวปะการัง	Data 3.1.2 แนวปะการัง	ระดับ	มี	สำรวจ	-	ศูนย์ส่งเสริมการ เรียนรู้และพัฒนา ทรัพยากรป่าชายเลน	
CSF 3.2 พัฒนาและปรับปรุง สาธารณูปโภคและ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการ ท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้าย บอกทาง	KPI 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	Data 3.2.1.1 จำนวนเส้นทางถนน ภายในและระหว่าง จังหวัด รวมทั้งป้าย บอกทาง	รายงาน	มี	-	-	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 3.2.1.2 จำนวนเที่ยวบิน/เที่ยว รถไฟ/เที่ยวรถประจำ ทาง/เที่ยวเรือโดยสาร ไปยังแหล่งท่องเที่ยว ทางทะเล	รายงาน	มี	-	-	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 3.2.1.3 จำนวนจุดเชื่อมต่อการ เดินทาง (ท่าเรือ สถานี รถไฟ ท่าอากาศยาน สถานีขนส่งโดยสารรถ ประจำทาง)	รายงาน	มี	-	-	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ช่วงไขุคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 3.2.2 อัตราการเข้าถึงไฟฟ้า	Data 3.2.2 ความต้องการใช้ไฟฟ้า และปริมาณการใช้ไฟฟ้า	หน่วย	มี	-	ปี	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
	KPI 3.2.3 อัตราการเข้าถึงน้ำประปา	Data 3.2.3 ความต้องการใช้น้ำประปา และ ปริมาณ การใช้น้ำประปา	หน่วย	มี	-	ปี	การประปาส่วนภูมิภาค สาขาสุราษฎร์ธานี	
	KPI 3.2.4 อัตราการเข้าถึงเครือข่าย โทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต	Data 3.2.4 จำนวน Access point และ หมายเลขโทรศัพท์	จุด	มี	ทะเบียน	-	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี	ข้อมูลจาก CAT TOT กทช, เอกชน
VC 4 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว								
CSF 4.1 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	KPI 4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ การส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	แหล่ง	มี	-	-	สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	
CSF 4.2 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	KPI 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว เิงอนุรักษ์	Data 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี	-	-	สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ช่วงไข่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.3 สร้างสรรค์กิจกรรม ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับ ความสนใจและด้วยแนวคิด การสร้างมูลค่าจาก ทรัพยากรการท่องเที่ยว ของพื้นที่	KPI 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและ สวนสาธารณะ ที่เพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและ สวนสาธารณะในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุราษฎร์ธานี องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	
	KPI 4.3.2 จำนวนกิจกรรมเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ทางทะเล	Data 4.2.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ทางทะเล	แหล่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.การท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด สุราษฎร์ธานี องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	
CSF4.4 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ และน้ำดื่มสาธารณะ	KPI 4.4-1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ ที่ได้มาตรฐาน	Data 4.4.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่ม สาธารณะที่ได้มาตรฐาน	แหล่ง	มี	-	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 4.4.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ทั้งหมดที่เปิดให้บริการ นักท่องเที่ยว/ผู้เยี่ยมชม	แหล่ง	มี	-	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
VC 5 : พัฒนารูปแบบบริการการท่องเที่ยว								
CSF 5.1 การรับรองมาตรฐาน ที่พัก และโรงแรม	KPI 5.1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก และ โรงแรมได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 5.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก/ โรงแรม/Guest- house ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
		Data 5.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest- house/ Home stay และโรงแรม ทั้งหมดที่ได้รับการ สนับสนุนขอรับการ ตรวจรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	-	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ท่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ บริการที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร	KPI 5.2 ร้อยละของธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้รับการรับรองมาตรฐาน อาหาร/ผัก ผลไม้/ฮาลาล/ สปลา	Data 5.2.1 จำนวนธุรกิจสปลา เพื่อสุขภาพที่ได้รับรอง มาตรฐานสถาน ประกอบการนวด เพื่อสุขภาพ	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สาธารณสุข จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
		Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยวที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สนง.จังหวัด สุราษฎร์ธานี สนง.สาธารณสุข จังหวัดสุราษฎร์ธานี สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ช่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 5.2.3 จำนวนธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยวทั้งหมดที่ได้รับ การสนับสนุนให้ขอรับ การตรวจรับรอง มาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น	แห่ง	มี	ทะเบียน	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้าของ ฝากและของที่ระลึก	KPI 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและ ของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ ของสุราษฎร์ธานีได้รับการ รับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝาก และของที่ระลึกที่ เป็นอัตลักษณ์ของ สุราษฎร์ธานีได้รับการ รับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	รายการ	มี	-	-	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
	KPI 5.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า การจำหน่ายสินค้า OTOP	Data 5.3.2 มูลค่าสินค้าจำหน่าย สินค้า OTOP	บาท	มี	-	-	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล”(ต่อ)

ท่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.4 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ นำเที่ยว	KPI 5.4 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้ รับรองมาตรฐาน	Data 5.4 จำนวนธุรกิจนำเที่ยว ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
VC6 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์								
CSF 6.1 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 6.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ นักท่องเที่ยว	Data 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
	KPI 6.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ จากการท่องเที่ยว	Data 6.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
CSF 6.2 การสร้างเรื่องราวและ ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 6.2.1 จำนวนเรื่อง/สื่อ เพื่อประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว	Data 6.2.1 จำนวนเรื่อง/สื่อ เพื่อประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว	ครั้ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ประชาสัมพันธ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (การท่องเที่ยวทางทะเล) มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 54 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 54 รายการครบถ้วน

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(5 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 6 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)	(2 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	54 (100%)	20	9	8	6	8	3
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บ ต้อง พัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-	-
รวม	54 (100%)	20	9	8	6	8	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม และศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน

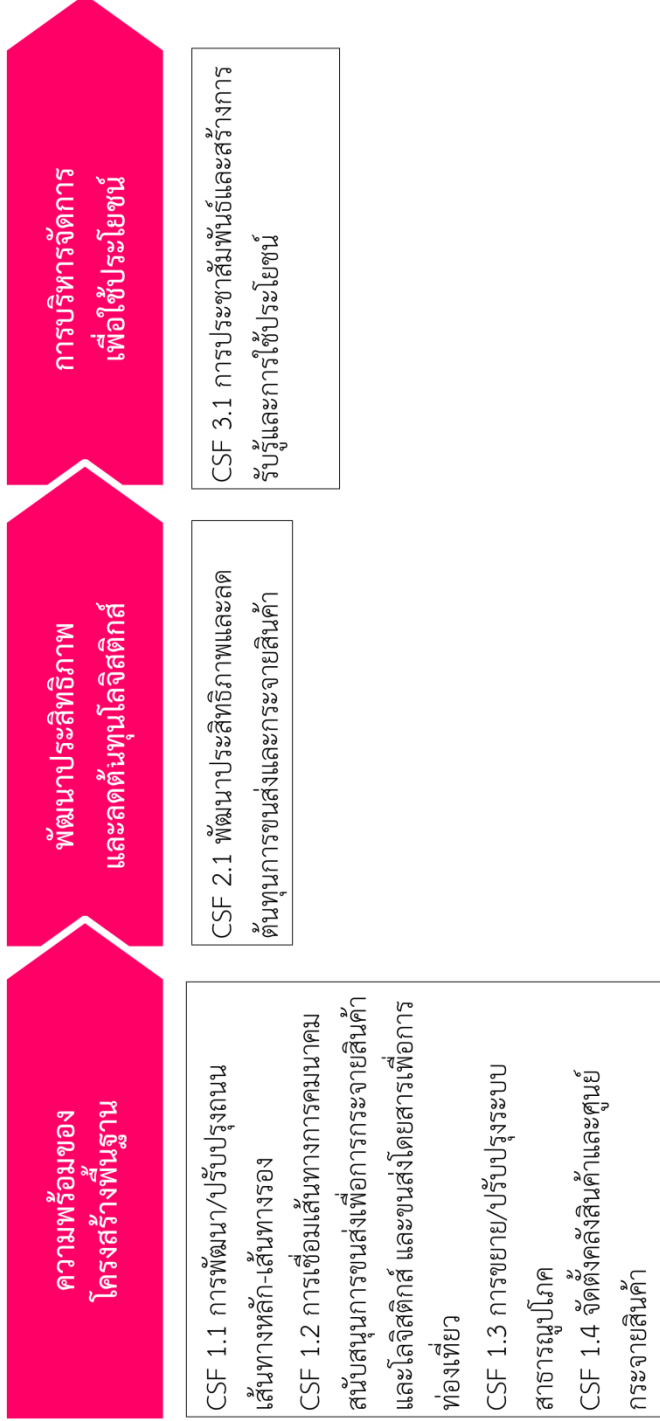
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว

ตารางที่ 20 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและ ศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ ตอนบน	เศรษฐกิจ	การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้า และการท่องเที่ยว

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม
สุราษฎร์ธานี ผลิตภัณฑ์ที่สามัคยภาพ “ การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม เพื่อการค้าและการท่องเที่ยว
เพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน							
CSF 1.1 การพัฒนา/ปรับปรุงถนน เส้นทางหลัก - เส้นทางรอง	KPI 1.1.1 การพัฒนา/ปรับปรุงถนน เส้นทางหลัก - เส้นทางรองเพิ่มขึ้น	Data 1.1.1 จำนวนความยาวถนน เส้นทางหลัก - เส้นทางรอง ที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	กิโลเมตร	มี	ระบบ ฐานข้อมูล	ปี	สนง.แขวงทาง สนง.ทางหลวงชนบท, องค์การบริหารส่วน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
CSF 1.2 การเชื่อมเส้นทาง คมนาคมสนับสนุนการขนส่ง เพื่อการกระจายสินค้าและ โลจิสติกส์และขนส่งโดยสาร เพื่อการท่องเที่ยว	KPI 1.2.1 การเชื่อมเส้นทางคมนาคม สนับสนุนการขนส่งเพื่อการกระจาย สินค้าและ โลจิสติกส์และขนส่ง โดยสารเพื่อการท่องเที่ยว	Data 1.2.1-1 แผนที่เส้นทางคมนาคม เพื่อการค้าและการท่องเที่ยว	ฉบับ	มี	ระบบ ฐานข้อมูล	ปี	สนง.แขวงทาง
		Data 1.2.1-2 เส้นทางให้บริการทาง คมนาคม (ทางน้ำ, ทางอากาศ, ราง, ทางถนน)	เส้นทาง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี สนง.เจ้าท่าภูมิภาคที่ 4
		Data 1.2.1-3 จำนวนสถานีรถไฟ	สถานี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-4 จำนวนสนามบิน	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-5 จำนวนสถานีขนส่ง	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.2.1-6 จำนวนท่าเรือ	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-7 จำนวนรถโดยสารในเขตเทศบาล	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-8 จำนวนรถยนต์โดยสารประจำ ทางระหว่างกรุงเทพกับจังหวัด (บริษัท ขนส่ง จำกัด)	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-9 จำนวนรถยนต์โดยสารประจำ ทางระหว่างกรุงเทพกับจังหวัด (เอกชน)	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-10 จำนวนรถโดยสารประจำทาง ระหว่างจังหวัด (บริษัท ขนส่ง จำกัด)	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-11 จำนวนรถโดยสารประจำทาง ระหว่างจังหวัด (เอกชน)	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-12 จำนวนรถโดยสารในจังหวัด	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.2.1-13 จำนวนรถโดยสารขนาดเล็ก ในเขตชนบท	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-14 จำนวนรถบริการรับ - ส่งนักเรียน	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-15 จำนวนรถบริการนำเที่ยวสถานที่ ต่างๆ	คัน	มี	สำรวจ	ปี	แขวงการทาง สนง.ทางหลวงชนบท, องค์การบริหารส่วน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-16 จำนวนรถบริการรับ-ส่งระหว่าง สถานีบริการ(สนามบิน - ขนส่ง)	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.แขวงการทาง
		Data 1.2.1-17 จำนวนรถโดยสารไม่ประจำทาง	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี สนง.เจ้าท่าภูมิภาคที่ 4
		Data 1.2.18 จำนวนรถแท็กซี่ต่างจังหวัด	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-19 จำนวนรถยนต์รับจ้างขนาดเล็ก	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-20 จำนวนรถจักรยานยนต์รับจ้าง	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.2.-21 จำนวนรถบรรทุกทุกเอกชน	คัน	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-22 จำนวนเรือโดยสารชายฝั่งทะเล	ลำ	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-23 จำนวนเรือบรรทุกสินค้า	ลำ	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-24 จำนวนเที่ยวบิน	เที่ยว	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.25 จำนวนที่ทำการไปรษณีย์	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.2.1-26 จำนวนสถานีวิทยุและโทรทัศน์	สถานี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
CSF 1.3 การขยาย/ปรับปรุงระบบ สาธารณูปโภค	KPI 1.3.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบน้ำประปา	Data 1.3.1-1 กำลังการผลิต จำแนกตามอำเภอ	ลบ.ม.	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.3.1-2 น้ำที่ผลิตได้ จำแนกตามอำเภอ	ลบ.ม.	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.3.1-3 ปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ จำแนกตามอำเภอ	ลบ.ม.	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	
		Data 1.3.1-4 ปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อ สาธารณประโยชน์และรั้วไหล จำแนกตามอำเภอ	ลบ.ม.	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 1.3.1-5 ปริมาณน้ำที่ใช้ในระบบ จำแนก ตามอำเภอ	ลบ.ม.	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 1.3.1-6 จำนวนผู้ใช้น้ำ จำแนกตาม อำเภอ	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
	KPI 1.3.2 การขยาย/ปรับปรุงระบบไฟฟ้า	Data 1.3.2-1 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า จำแนกตาม อำเภอ	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 1.3.2-2 การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า สำหรับที่อยู่อาศัย จำแนกตาม อำเภอ	ล้าน กิโลวัตต์/ ชั่วโมง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี	
		Data 1.3.2-3 การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า สำหรับสถานธุรกิจและ อุตสาหกรรม จำแนกตามอำเภอ	ล้าน กิโลวัตต์/ ชั่วโมง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.3.2-4 การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า สำหรับสถานที่ราชการและ สาธารณะ จำแนกตามอำเภอ	ล้าน กิโลวัตต์/ ชั่วโมง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.3.2-5 การจำหน่ายกระแสไฟฟ้าอื่นๆ จำแนกตามรายอำเภอ	ล้าน กิโลวัตต์/ ชั่วโมง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
	KPI 1.3.3 การขยาย/ปรับปรุงระบบโทรศัพท์	Data 1.3.3-1 จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ ประจำและโทรศัพท์สาธารณะ	หมายเลข	มี	ทะเบียน	ปี	บ.ทีโอที จำกัด (มหาชน), บ.กสท โทรคมนาคม (จำกัด)
		Data 1.3.3-2 จำนวนหมายเลข โทรศัพท์เคลื่อนที่	หมายเลข	มี	ทะเบียน	ปี	บ.ทีโอที จำกัด (มหาชน), บ.กสท โทรคมนาคม (จำกัด)
	KPI 1.3.4 การขยาย/ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ต	Data 1.3.4-1 จำนวน Access point (Wifi)	จุด	มี	ทะเบียน	ปี	บ.ทีโอที จำกัด (มหาชน), บ.กสท โทรคมนาคม (จำกัด)
		Data 1.3.4-2 จำนวนผู้เข้าสัญญาณ Internet	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	บ.ทีโอที จำกัด (มหาชน), บ.กสท โทรคมนาคม (จำกัด)

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.4 จัดตั้งคลังสินค้าและ ศูนย์กระจายสินค้า	KPI 1.4.1 จัดตั้งคลังสินค้าและศูนย์กระจาย สินค้า	Data 1.4.1-1 จำนวนโครงการของจังหวัด/ กลุ่มจังหวัดที่สนับสนุนโครงสร้าง พื้นฐาน รวมทั้งคลังสินค้าและ ศูนย์กระจายสินค้า	โครงการ	มี	-	ปี	สนง.จังหวัดสุราษฎร์ ธานี
		Data 1.4.1-2 จำนวนงบประมาณที่ขอใช้ในการ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งสร้างคลังสินค้าและ ศูนย์กระจายสินค้า	บาท	มี	-	ปี	สนง.คลังจังหวัด สุราษฎร์ธานี
VC 2 : พัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์							
CSF 2.1 พัฒนาประสิทธิภาพและ ลดต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 2.1.1 มูลค่าเพิ่ม GPP ณ ราคาประจำปี สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	Data 2.1.1 มูลค่าเพิ่ม GPP ณ ราคาประจำปี สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	บาท	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ขนส่งจังหวัด สุราษฎร์ธานี
VC 3 : การบริหารจัดการเพื่อใช้ประโยชน์							
CSF 3.1 การประชาสัมพันธ์และ สร้างการรับรู้และการใช้ ประโยชน์	KPI 3.1.1 การเพิ่มการประชาสัมพันธ์และ สร้างการรับรู้ผ่านสื่อต่างๆ	Data 3.1.1 จำนวนครั้งของการประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้และการใช้ ประโยชน์	ครั้ง	มี	-	ปี	สนง.ประชาสัมพันธ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 46 รายการ โดยปัจจุบันมีการจัดเก็บทั้งหมด 46 รายการครบทั้งหมด

ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(4 CSFs, 7 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(1 CSF, 1 KPI)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	46 (100%)	44	1	1
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-
รวม	46 (100%)	44	1	1

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน

3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด”

ตารางที่ 23 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน	สังคม	การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

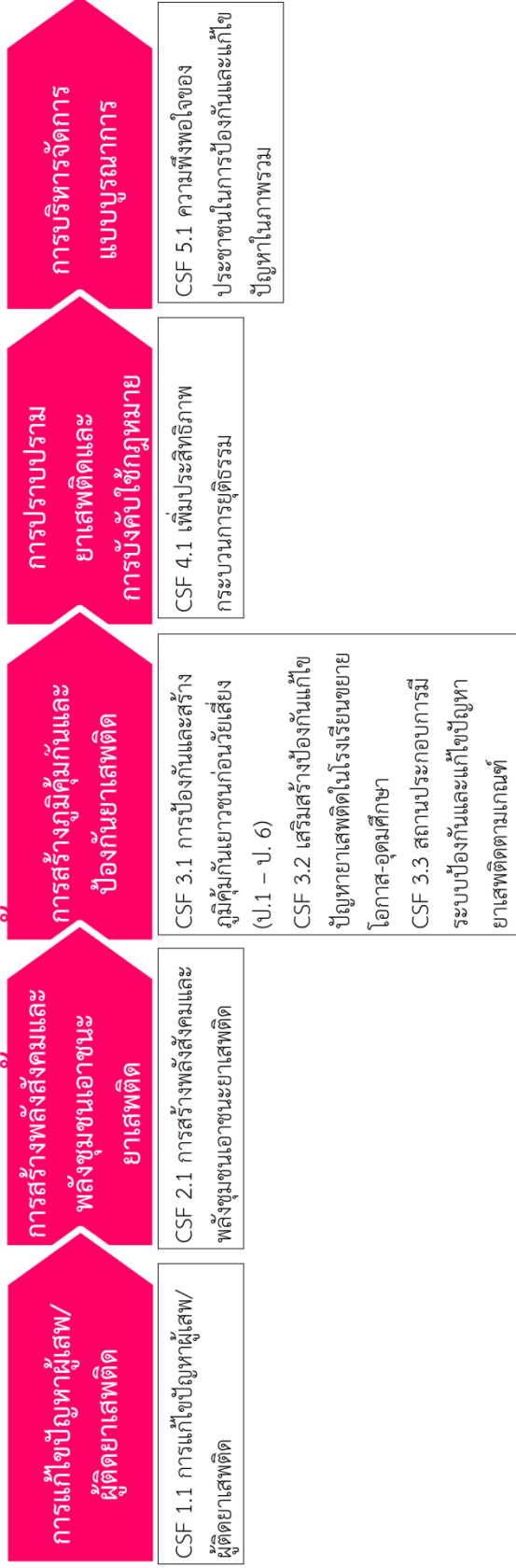
หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

สุราษฎร์ธานี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นปัญหาสำคัญ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด”

3.4.2 ผังสถิติทางการของประเด็นสำคัญ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด”

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การแก้ไขปัญหายูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติด							
CSF 1.1 การแก้ไขปัญหายูเอสบี/ ผู้ติดยาเสพติด	KPI 1.1 จำนวนผู้ที่ได้รับการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพยูเอสบี/ ผู้ติดยาเสพติด	Data 1.1.1 จำนวนผู้ที่ได้รับการ บำบัดรักษาและฟื้นฟู สมรรถภาพยูเอสบี/ ผู้ติดยาเสพติด	ราย	มี	-	-	ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.1.2 จำนวนผู้ที่ได้รับการ บำบัดรักษาและฟื้นฟู สมรรถภาพยูเอสบี/ผู้ติดยาเสพ ติดโดยระบบสมัครใจ (บสต.)	ราย	มี	-	-	สนง.สาธารณสุขจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.1.3 จำนวนผู้ที่ได้รับการ บำบัดรักษาและฟื้นฟู สมรรถภาพ ยูเอสบี/ผู้ติดยาเสพ ติดระบบสมัครใจ (ค่ายฯ)	ราย	มี	-	-	ที่ทำการปกครองจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.1.4 จำนวนผู้ที่ได้รับการ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ระบบบังคับบำบัด	ราย	มี	-	-	สนง.คุมประพฤติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 1.1.5 จำนวนผู้ที่ได้รับการ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ระบบต้องโทษ	ราย	มี	-	-	เรือนจำกลาง สุราษฎร์ธานี ไซยา สมุย
	KPI 1.2 จำนวนผู้ที่ได้รับการบำบัดผู้เสพยา รุนแรง/อาการแทรกซ้อนทางจิต	Data 1.2 จำนวนผู้ที่ได้รับการบำบัด ผู้เสพยารุนแรง/ อาการแทรกซ้อนทางจิต	ราย	มี	-	-	โรงพยาบาลสวน สราญรมย์
	KPI 1.3 จำนวนผู้ที่ได้รับติดตาม ช่วยเหลือ อย่างครบวงจร ร้อยละ 80 ของ ผู้ผ่านการบำบัด	Data 1.3 จำนวนผู้ที่ได้รับการติดตาม ช่วยเหลืออย่างครบวงจรของ ผู้ผ่านการบำบัด	ราย	มี	-	-	ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : การสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด							
CSF 2.1 การสร้างพลังสังคมและพลัง ชุมชนเอาชนะยาเสพติด	KPI 2.1 ลดระดับความรุนแรงของ มบ./ชช. อย่างน้อย ร้อยละ 80 ของ มบ./ชช. เฝ้าระวังมาก	Data 2.1.1 จำนวนพื้นที่เฝ้าระวังทั่วไป (ม./ช. สีขาว)	หมู่บ้าน/ ชุมชน	มี	-	-	ที่ทำการปกครองจังหวัดสุราษฎร์ธานี
		Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่เฝ้าระวังทั่วไป (ม./ช. สีเขียว)	หมู่บ้าน/ ชุมชน	มี	-	-	ที่ทำการปกครองจังหวัดสุราษฎร์ธานี
		Data 2.1.3 จำนวนพื้นที่เฝ้าระวังทั่วไป (ม./ช. สีเหลือง)	หมู่บ้าน/ ชุมชน	มี	-	-	ที่ทำการปกครองจังหวัดสุราษฎร์ธานี
		Data 2.1.4 จำนวน ม./ช. ที่ยังมีปัญหา รุนแรง	หมู่บ้าน/ ชุมชน	มี	-	-	ที่ทำการปกครองจังหวัดสุราษฎร์ธานี
	KPI 2.2 จำนวนหมู่บ้านกองทุนแม่ของ แผ่นดินที่เพิ่มขึ้น	Data 2.2 จำนวนหมู่บ้านกองทุนแม่ของ แผ่นดิน	หมู่บ้าน/ ชุมชน	มี	-	-	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
VC 3 : การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด							
CSF 3.1 การป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกัน เยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (ป.1 - ป.6)	KPI 3.1 จำนวนเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง ป.4 - ป.6 ร้อยละ 80 ที่ได้รับการ ป้องกัน และสร้างภูมิคุ้มกัน	Data 3.1.1 จำนวนนักเรียน ป.4 ที่ได้รับ การป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกัน	คน	มี	-	-	สนง.เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.1.2 จำนวนนักเรียน ป.4 ทั้งหมด	คน	มี	-	-	สนง. เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี
		Data 3.1.3 จำนวนนักเรียน ป.5 ที่ได้รับการป้องกันและ สร้างภูมิคุ้มกัน	คน	มี	-	-	สนง. เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี
		Data 3.1.4 จำนวนนักเรียน ป.5 ทั้งหมด	คน	มี	-	-	สนง. เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี
		Data 3.1.5 จำนวนนักเรียน ป.6ที่ได้รับ การป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกัน	คน	มี	-	-	สนง. เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี
		Data 3.1.6 จำนวนนักเรียน ป.6 ทั้งหมด	คน	มี	-	-	สนง. เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี
CSF 3.2 เสริมสร้างป้องกันแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียนขยาย โอกาส - อุดมศึกษา	KPI 3.2 สถานศึกษาเข้มแข็ง ร้อยละ 80	Data 3.2.1 จำนวนโรงเรียนขยายโอกาส	แห่ง	มี	-	-	สนง.เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.2.2 จำนวน สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา	แห่ง	มี	-	-	สนง.เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี
		Data 3.2.3 จำนวน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา	แห่ง	มี	-	-	สนง.เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี
CSF 3.3 สถานประกอบการ มีระบบป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดตามเกณฑ์	KPI 3.3 สถานประกอบการ มีระบบ ป้องกัน 30 แห่ง	Data 3.3.1 จำนวนสถานประกอบการ ที่มีระบบป้องกัน	แห่ง	มี	-	-	สนง.สวัสดิการและ คุ้มครองแรงงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 3.3.2 จำนวนสถานประกอบการ ทั้งหมด	แห่ง	มี	-	-	สนง.สวัสดิการและ คุ้มครองแรงงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี
VC 4 : การปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย							
CSF 4.1 เพิ่มประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรม	KPI 4.1 ร้อยละของการจับกุม คดียาเสพติด ในฐานความผิดสำคัญ ร้อยละ 30 ของคดียาเสพติดทั้งหมด	Data 4.1 จำนวนการจับกุมคดียาเสพติด ในฐานความผิดสำคัญ	คดี	มี	-	-	ตำรวจภูธรจังหวัด สุราษฎร์ธานี
	KPI 4.2 จำนวนคดี ที่ดำเนินคดีในฐาน ความผิดสมคบ สนับสนุน	Data 4.2 จำนวนคดีในฐานความผิด สมคบ สนับสนุน	คดี	มี	-	-	ตำรวจภูธรจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.3 จำนวนมูลค่าทรัพย์สินที่ยึดได้ในคดี ยาเสพติด	Data 4.3 จำนวนทรัพย์สินที่ยึดได้ ในคดียาเสพติด	บาท	มี	-	-	ตำรวจภูธรจังหวัด สุราษฎร์ธานี
	KPI 4.4 จำนวนการจับกุมตามหมายจับคดี ยาเสพติดค้ำเก่า	Data 4.4 จำนวนหมายจับคดียาเสพติด ค้ำเก่า	หมาย	มี	-	-	ตำรวจภูธรจังหวัด สุราษฎร์ธานี
VC 5 : การบริหารจัดการแบบบูรณาการ							
CSF 5.1 ความพึงพอใจของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ในภาพรวม	KPI 5.1 ร้อยละของประชาชนต่อการแก้ไข ปัญหายาเสพติดของจังหวัด สุราษฎร์ธานี	Data 5.1 ผลการสำรวจความคิดเห็นของ ประชาชนต่อการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของจังหวัด สุราษฎร์ธานี	ร้อยละ	มี	สำรวจ	-	ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัยคุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 28 รายการ โดยปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 28 รายการครบทั้งหมด

ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(1 CSF, 3 KPIs)	(1 CSF, 2 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 4 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	28 (100%)	7	5	11	4	1
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-
รวม	28 (100%)	7	5	11	4	1

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคง และมีสภาพแวดล้อม ที่เหมาะสม

3.5.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การแก้ไขปัญหาหน้าเสี่ยและขยะ”

ตารางที่ 26 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคง และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การแก้ไขปัญหาหน้าเสี่ยและขยะ

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การแก้ไขปัญหาหนี้เสียและขยะ

สุราษฎร์ธานี

ประเด็นปัญหาสำคัญ “การแก้ไขปัญหาหนี้เสียและขยะ”

3.5.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ”

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ”

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การจัดทำฐานข้อมูลน้ำเสียและขยะ							
CSF 1.1 องค์ความรู้ในการบริหารจัดการน้ำเสียและขยะ	KPI 1.1.1 จำนวนเอกสารประกอบความรู้ในการบริหารจัดการและการกำจัดขยะ	Data 1.1.1 เอกสารรายงานผลการวิจัยหรือการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการกำจัดขยะ	รายงาน	มี	บันทึก/ เอกสาร วิชาการ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	KPI 1.1.2 จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการขยะ	Data 1.1.2-1 จำนวนกิจกรรมการให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการปัญหาขยะ	จำนวน ครั้งของ การทำ กิจกรรม	มี	เพิ่มสถิติ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 1.1.2-2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการปัญหาขยะ	คน	มี	เพิ่มสถิติ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 1.2 แผนการบริหารจัดการน้ำเสียและขยะของจังหวัด	KPI 1.2.1 จำนวนแผนการบริหารจัดการขยะของจังหวัด	Data 1.2.1-1 จำนวนแผนการบริหารจัดการขยะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	แผน	มี	แผน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาหน้าเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.3 ศึกษาปัจจัยการเพิ่มปริมาณน้ำ เสียและขยะ	KPI 1.3.1 จำนวนรายงานการศึกษาปัจจัย การเพิ่มปริมาณขยะ แหล่งที่มา ของขยะ และระบบเทคโนโลยี การจัดเก็บขยะ	Data 1.3.1 จำนวนรายงานที่เกี่ยวข้อง กับการเพิ่มปริมาณขยะ แหล่งที่มาของขยะ และ ระบบเทคโนโลยีการจัดเก็บ ขยะ	รายงาน	มี	เอกสาร	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 1.4 ศึกษาระบบเทคโนโลยีการ กำจัดและจัดเก็บน้ำเสียและ ขยะ	KPI 1.4.1 จำนวนรายงานการศึกษาปัจจัย การเพิ่มปริมาณขยะ แหล่งที่มา ของขยะ และระบบเทคโนโลยี การจัดเก็บขยะ	Data 1.4.1 จำนวนรายงานที่เกี่ยวข้อง กับระบบเทคโนโลยีการ จัดเก็บขยะ	รายงาน	มี	เอกสาร	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
VC 2 : ป้องกันและแก้ปัญหาน้ำเสียและขยะ							
CSF 2.1 การบริหารจัดการน้ำเสียและ ขยะชุมชน/น้ำเสียและขยะจาก ภาคเกษตร/น้ำเสียและขยะและ ของเสียอุตสาหกรรม	KPI 2.1.1 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ขยะ	Data 2.1.1-1 ปริมาณขยะต่อวัน จำแนก ตามประเภทของขยะ และ เขตการปกครอง	ตัน	มี	เอกสารของ องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น.	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 2.1.1-2 ปริมาณการกำจัดขยะต่อวัน จำแนกตามประเภทของขยะ และเขตการปกครอง	ตัน	มี	เอกสารของ องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น.	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 2.1.1-3 ปริมาณขยะสะสมต่อปี จำแนกตามประเภทของขยะ และเขตการปกครอง	ตัน	มี	เอกสารของ องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น.	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาหนี้เสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 2.1.1-4 ปริมาณการจัดเก็บขยะ เพิ่มขึ้น(เที่ยว/วัน)	ตัน	มี	-	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 2.2 การบังคับใช้กฎหมายในการ จัดการขยะมูลฝอย	KPI 2.2.1 จำนวนหน่วยงานที่มีการใช้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ บริหารจัดการขยะมูลฝอย	Data 2.2.1-1 จำนวนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่มีเทศบัญญัติ/ ข้อกำหนดท้องถิ่นการ จัดการขยะมูลฝอย	แห่ง	มี	เทศบัญญัติ ข้อกำหนด อื่น	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 2.2.1-2 จำนวนครั้งของการ แก้ปัญหาเรื่องร้องเรียน แก้ปัญหาขยะมูลฝอย	ครั้ง	มี	แฟ้ม ร้องเรียน ของ สนง.ทสจ/ สำนักงาน สิ่งแวดล้อม ภาคที่ 14 สุราษฎร์ธานี	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 2.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตาม มาตรการป้องกัน แก้ไข และ ติดตามตรวจสอบผลกระทบ สิ่งแวดล้อมจากปัญหาขยะมูล ฝอยที่กำหนดไว้	KPI 2.3.1 หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ ตามมาตรการป้องกัน แก้ไข และติดตาม ตรวจสอบ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจาก ปัญหาขยะมูลฝอยที่กำหนดไว้	Data 2.3.1-1 จำนวนหน่วยราชการที่ เกี่ยวข้องปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันแก้ไข และติดตาม ตรวจสอบผลกระทบ สิ่งแวดล้อมจากปัญหาขยะ ที่กำหนดไว้	แห่ง	มี	เอกสารของ องค์กร ปกครอง ส่วน ท้องถิ่น.	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาหนี้เสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 2.3.1-2 จำนวนข้อร้องเรียนด้าน ปัญหาขยะมูลฝอย	เรื่อง	มี	เพิ่ม ร้องเรียน องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น.	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 2.3.1-3 ร้อยละที่ลดลงของข้อ ร้องเรียนด้านปัญหาขยะ มูลฝอย	%	มี	เพิ่ม ร้องเรียน องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น.	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
VC 3 : การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน							
CSF 3.1 การส่งเสริมการลดปริมาณน้ำ เสียและขยะต่อครัวเรือน	KPI 3.1.1 ปริมาณขยะมูลฝอยต่อครัวเรือน ลดลง	Data 3.1.1-1 จำนวนครัวเรือนจำแนกตาม เขตการปกครอง	ครัวเรือน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 3.1.1-2 ปริมาณขยะมูลฝอยที่ รวบรวมแล้วเก็บขนได้ จำแนกตามเขตการปกครอง	ตัน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	KPI 3.1.2 อัตราการเกิดขยะมูลฝอยเทียบ กับจำนวนประชากรต่อวัน	Data 3.1.2-1 จำนวนประชากรตาม ทะเบียนจำแนกตามเขต การปกครอง	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.1.2-2 จำนวนประชากรที่อยู่จริงใน จังหวัดจำแนกตามเขต การปกครอง	คน	มี	สำมะโน/ สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 3.1.2-3 ปริมาณขยะมูลฝอยที่ จัดเก็บ/เก็บขนได้ จำแนก ตามเขตการปกครอง		มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
		Data 3.1.2-4 ปริมาณขยะตกค้างจำแนก ตามเขตการปกครอง		มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
CSF 3.2 การส่งเสริมการคัดแยกขยะ/ ลดปริมาณน้ำเสีย	KPI 3.2.1 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการคัด แยกขยะ	Data 3.2.1-1 จำนวนชุมชน/หมู่บ้านที่มี การคัดแยกขยะมูลฝอย จำแนกตามเขตการปกครอง	ชุมชน/ หมู่บ้าน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
		Data 3.2.1-2 จำนวนครัวเรือนจำแนก ตามเขตการปกครอง	ครัวเรือน	มี	สำมะโน/ สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
	KPI 3.2.2 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการ ส่งเสริมความรู้เรื่องการ คัดแยกขยะ	Data 3.2.2-1 จำนวนครั้งในการถ่ายทอด องค์ความรู้เรื่องการคัดแยก ขยะให้แก่ครัวเรือนจำแนก ตามเขตการปกครอง	ครั้ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.2.2-2 จำนวนครัวเรือนที่เข้ารับการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะให้แก่ครัวเรือนจำแนกตามเขตการปกครอง	ครัวเรือน	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	KPI 3.2.3 สัดส่วนของครัวเรือนที่ได้รับบริการจากภาครัฐในการแยกขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น	Data 3.2.3-1 จำนวนภาชนะรองรับขยะจำแนกตามประเภทขยะและเขตการปกครอง		มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 3.2.3-2 จำนวนครัวเรือนจำแนกตามเขตการปกครอง	ครัวเรือน	มี	สำมะโน/ สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 3.2.3-3 ปริมาณขยะตกค้างในแต่ละพื้นที่เขตการปกครอง		มี	สำรวจ	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 3.2.3-4 ปริมาณขยะที่จัดเก็บในแต่ละวัน		มี	สำรวจ	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 3.2.3-5 จำนวนสถานที่เก็บรวบรวมขยะมูลฝอยจากการคัดแยก	แห่ง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.2.3-6 จำนวนสถานที่กำจัด ขยะมูลฝอย	แหล่ง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 3.3 การส่งเสริมการนำน้ำเสียและ ขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ ประโยชน์มากขึ้น	KPI 3.3.1 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการทำ โครงการขยะมูลฝอยกลับมาใช้ ประโยชน์มากขึ้น	Data 3.3.1-1 จำนวนครัวเรือนจำแนก ตามเขตการปกครอง	ครัวเรือน	มี	สำมะโน/ สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 3.3.1-2 จำนวนชุมชน/หมู่บ้านที่มี การทำขยะกลับมาใช้ ประโยชน์	ชุมชน/ หมู่บ้าน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 3.3.1-3 จำนวนชุมชน/หมู่บ้าน จำแนกตามเขตการปกครอง	ชุมชน/ หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	ปกครองจังหวัด
CSF 3.4 การบำบัดน้ำเสียครัวเรือน	KPI 3.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือน ที่ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสีย	Data 3.4.1-1 จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น จำแนกตามเขตการปกครอง	ครัวเรือน	มี	สำมะโน/ สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 3.4.1-2 จำนวนครัวเรือนที่ติดตั้ง ระบบบำบัดน้ำเสียจำแนก ตามเขตการปกครอง	ครัวเรือน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 4 : พัฒนาและปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย/เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดขยะ/แปรรูปขยะ/น้ำเสีย							
CSF 4.1 พัฒนา ปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่ กำจัดขยะมูลฝอย	KPI 4.1.1 จำนวนสถานที่กำจัดขยะ ได้รับการ พัฒนาปรับปรุงและฟื้นฟู	Data 4.1.1-1 จำนวนสถานที่กำจัด ขยะมูลฝอย	แห่ง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 4.1.1-2 จำนวนสถานที่กำจัดขยะ ที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง ฟื้นฟู	แหล่ง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 สุราษฎร์ธานี
		Data 4.1.1-3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานที่ กำจัดขยะ ที่ได้รับการ พัฒนาปรับปรุงและฟื้นฟู	ร้อยละ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 4.2 ความร่วมมือของเครือข่าย ชุมชนในการบริหารจัดการขยะ	KPI 4.2.1 เครือข่ายชุมชนในการบริหาร จัดการขยะ	Data 4.2.1-1 จำนวนชุมชนที่มีการบริหาร จัดการขยะ	ชุมชน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 4.2.1-2 จำนวนสมาชิกของเครือข่าย ชุมชนการบริหารจัดการขยะ	คน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 4.3 การฟื้นฟูคุณภาพน้ำ	KPI 4.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งน้ำ หรือจุดที่ฟื้นฟู/เฝ้าระวังรักษา คุณภาพน้ำ	Data 4.3.1 จำนวนแหล่งหรือจุดฟื้นฟู/ เฝ้าระวังคุณภาพน้ำ	แหล่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.3.2 คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ มาตรฐาน	Data 4.3.2 ร้อยละของสถานีการ ตรวจวัดคุณภาพน้ำที่มี คุณภาพผ่านเกณฑ์ประเภท ที่ 3 คือ แหล่งน้ำได้รับน้ำทิ้ง จากกิจกรรมบางประเภท และสามารถเป็นประโยชน์ เพื่อ 1) การอุปโภคและบริโภค โดยไม่ต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรค และผ่านกระบวนการปรับปรุง คุณภาพน้ำเป็นพิเศษก่อน	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 4.4 การฟื้นฟูพื้นที่ทิ้ง/ฝัง/กลบขยะ	KPI 4.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ที่ได้รับการ ฟื้นฟู ของแหล่งที่ทิ้งขยะ หรือที่ฝังกลบขยะ	Data 4.4.1-1 จำนวนแหล่งทิ้ง/ฝังกลบขยะ จำแนกตามเขตการปกครอง	แหล่ง	มี	สำรวจ	รายปี	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น
		Data 4.4.1-2 จำนวนเนื้อที่ แหล่งทิ้ง/ฝัง กลบขยะ ที่ได้รับการฟื้นฟู จำแนกตามวิธีการเขตการ ปกครอง		มี	สำรวจ	รายปี	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น
CSF 4.5 เฝ้าระวังและตรวจสอบมลภาวะ ทางน้ำ	KPI 4.5.1 จำนวนครั้งของการตรวจวัด คุณภาพน้ำกรณีเหตุร้องเรียน	Data 4.5.1-1 จำนวนเรื่องร้องเรียนปัญหา มลพิษทางน้ำ	เรื่อง	มี	แฟ้มเรื่อง ร้องเรียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 4.5.1-2 จำนวนครั้งของการตรวจวัด คุณภาพน้ำ	ครั้ง	มี	แฟ้มเรื่อง ร้องเรียน	รายปี	สนง.สิ่งแวดล้อมภาค ที่ 14 สุราษฎร์ธานี
CSF 4.6 การตรวจมาตรฐานเครื่อง/ เทคโนโลยี/บ่อขยะ	KPI 4.6.1 จำนวนครั้งของการตรวจสอบ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยจำแนก ตามเขตการปกครอง	Data 4.6.1 จำนวนครั้งของการ ตรวจสอบสถานที่กำจัดขยะ มูลฝอยจำแนกตามเขตการ ปกครอง	ครั้ง	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	KPI 4.6.2 จำนวนครั้งของการตรวจเช็ค เครื่องมือเครื่องจักรในการ จัดเก็บและขนถ่ายขยะมูลฝอย	Data 4.6.2 จำนวนครั้งของการ ตรวจเช็คเครื่องมือ เครื่องจักรในการจัดเก็บ และขนถ่ายขยะมูลฝอย	ครั้ง	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 4.7 สนับสนุนอุตสาหกรรม รีไซเคิลขยะ	KPI 4.7.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ความสามารถในการรีไซเคิลขยะ รวมของจังหวัด	Data 4.7.1-1 จำนวนสถานประกอบการ ที่ใช้วัสดุเหลือใช้เป็นวัตถุดิบ ในการผลิตสินค้ารีไซเคิล	สถาน ประกอบการ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 4.7.1-2 กำลังการผลิตของสถาน ประกอบการอุตสาหกรรม รีไซเคิล		มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 4.7.1-3 ปริมาณวัสดุคืบที่เป็นขยะ ซึ่งสถานประกอบการ อุตสาหกรรมในจังหวัด นำมารีไซเคิล		มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี
	KPI 4.7.2 ร้อยละของสถานประกอบการ อุตสาหกรรมประเภทรีไซเคิล ที่มีการนำเทคโนโลยีสะอาด มาใช้ในกระบวนการผลิต	Data 4.7.2-1 จำนวนสถานประกอบการ อุตสาหกรรมประเภท รีไซเคิลในจังหวัด	สถาน ประกอบการ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 4.7.2-2 สถานประกอบการ อุตสาหกรรมประเภทรีไซเคิล ในจังหวัดที่นำเทคโนโลยี สะอาดมาใช้	สถาน ประกอบการ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี
CSF 4.8 ผลิตพลังงานชีวภาพจากขยะ	KPI 4.8.1 จำนวนโครงการที่ดำเนินการ ผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงาน ชีวภาพขึ้น (MW) ในจังหวัด	Data 4.8.1-1 จำนวนโครงการศึกษาวิจัย การผลิตกระแสไฟฟ้าจาก พลังงานชีวมวลในจังหวัด	โครงการ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.พลังงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 4.8.1-2 รายงานการศึกษาวิจัยที่ เกี่ยวกับการผลิตกระแสไฟฟ้า จากพลังงานชีวมวลใน จังหวัด	รายงาน	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.พลังงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 4.8.1-3 จำนวนสถานประกอบการ ที่สนใจเข้ามาลงทุนผลิต กระแสไฟฟ้าจากพลังงาน ชีวมวลในจังหวัด	สถาน ประกอบการ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.พลังงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี
CSF 4.9 ผลิตพลังงานทางเลือกจาก น้ำเสียและขยะ	KPI 4.9.1 จำนวนครั้งที่มีการผลิตเชื้อเพลิง จากขยะเพิ่มขึ้น (ลิตร)	Data 4.9.1-1 จำนวนครั้งที่มีการอบรมการ ผลิตเชื้อเพลิงจากขยะ/ น้ำเสีย/วัสดุทางการเกษตร	ครั้ง	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.พลังงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี
		Data 4.9.1-2 จำนวนผู้เข้ารับการอบรม การผลิตเชื้อเพลิงจากขยะ/ น้ำเสีย/วัสดุทางการเกษตร	คน	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.พลังงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี
VC 5 : การติดตามประเมินผลตรวจสอบและควบคุมการดำเนินงาน							
CSF 5.1 กำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้ม ที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต	KPI 5.1.1 ตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนด และจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/ หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหา ขึ้นในอนาคต	Data 5.1.1 ความถี่การประชุม คณะทำงานเพื่อกำหนดและ จำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/ หรือมีแนวโน้มที่จะเกิด ปัญหาขึ้นในอนาคต	ครั้ง/เดือน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและขยะ” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 5.2 คัดเลือกมาตรการจัดการ ป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ ตามความเหมาะสม	KPI 5.2.1 ตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนด มาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตาม ความเหมาะสม	Data 5.2.1 ความถี่การประชุม คณะทำงานเพื่อกำหนด มาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตาม ความเหมาะสม	ครั้ง/เดือน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 5.3 ป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิด ปัญหาซ้ำ	KPI 5.3.1 พื้นที่ ที่ได้รับการบริหารจัดการ เพื่อป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิด ปัญหาซ้ำ	Data 5.3.1 พื้นที่ ที่ได้รับการบริหาร จัดการเพื่อป้องกันพื้นที่เสี่ยง ต่อการเกิดปัญหาซ้ำ	แห่ง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 5.4 กำหนดมาตรการเชิงรุก ในการติดตามและตรวจสอบ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	KPI 5.4.1 ตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนด มาตรการเชิงรุกในการติดตาม และตรวจสอบสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	Data 5.4.1 ความถี่การประชุม คณะทำงานเพื่อกำหนด มาตรการเชิงรุกในการติดตาม และตรวจสอบสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ครั้ง/เดือน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 5.5 จัดทำระบบประเมินผลการ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาในระดับพื้นที่	KPI 5.5.1 จัดทำระบบประเมินผลการ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาในระดับพื้นที่	Data 5.5.1 รายงานการประเมินผลการ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาในระดับพื้นที่	รายงาน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การแก้ไขปัญหาหน้าเสียและขยะ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคง และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 64 รายการ โดยปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 64 รายการ ครบทั้งหมด

ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การแก้ไขปัญหาหน้าเสียและขยะ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(4 CSFs, 5 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(4 CSFs, 7 KPIs)	(8 CSFs, 11 KPIs)	(5 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	64 (100%)	6	9	21	23	5
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-
รวม	64 (100%)	6	9	21	23	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

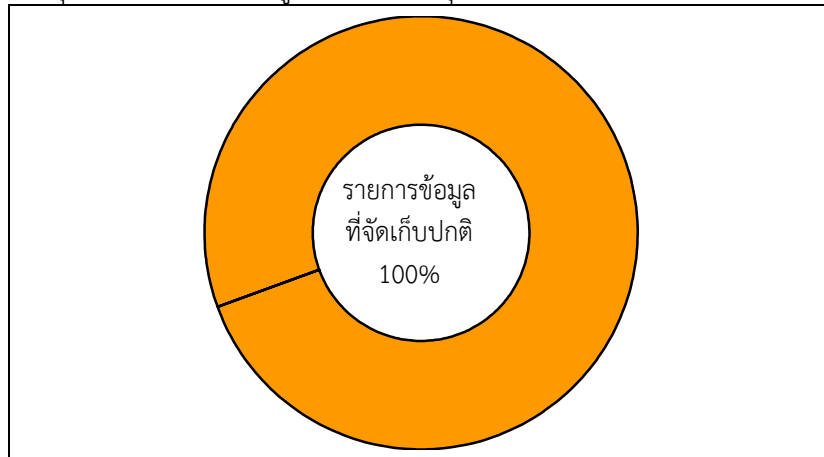
จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) 2 รายการ คือ “ยางพาราและปาล์มน้ำมัน”

4.1.1.1 “ยางพารา” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 29 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 29 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

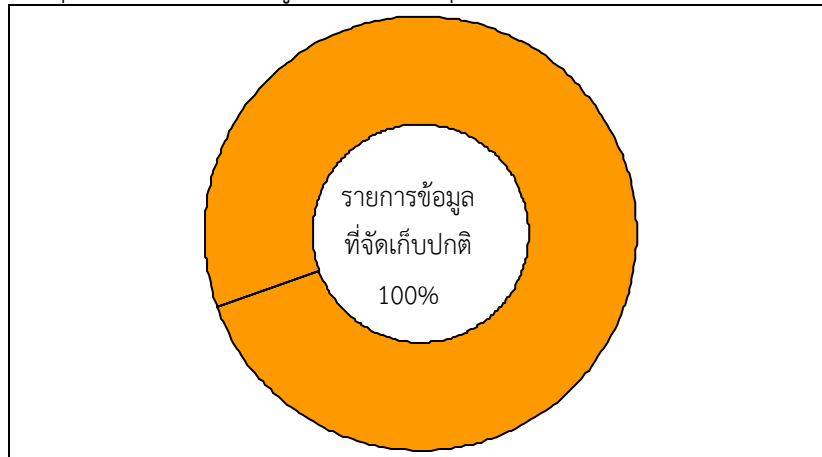
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.1.2 “ปาล์มน้ำมัน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 27 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 27 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

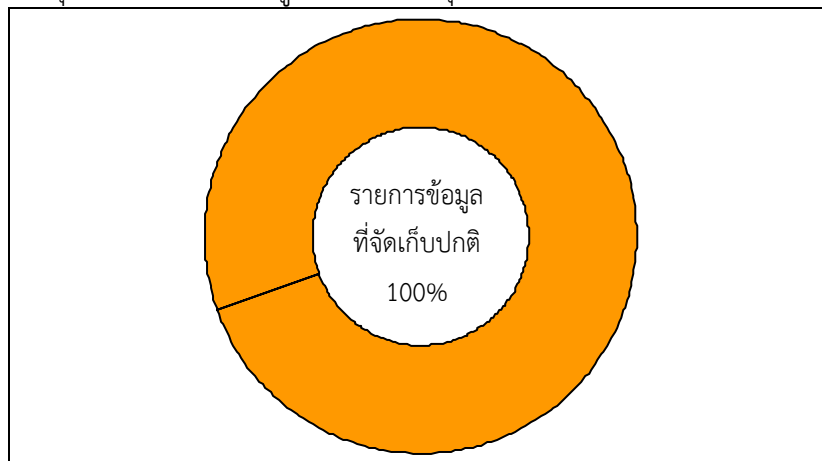
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวทางทะเล” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 54 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 54 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

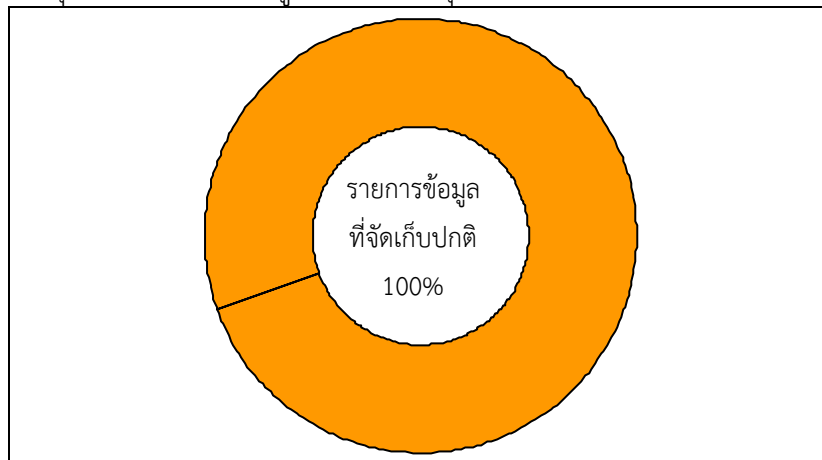
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและ ศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 46 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 46 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

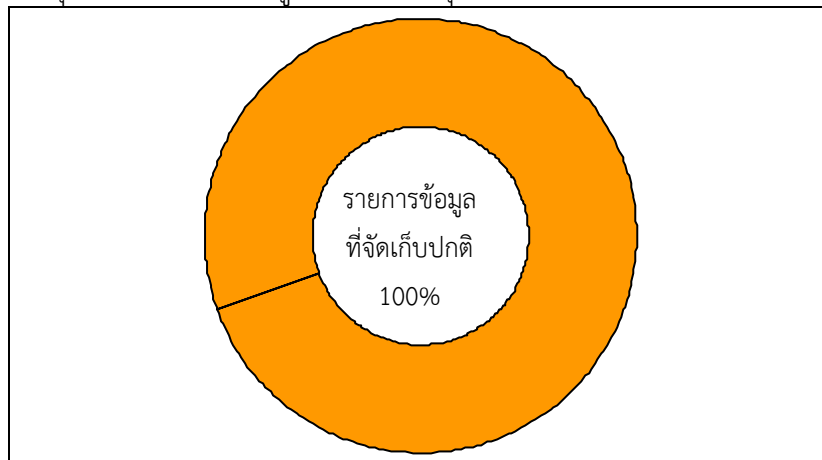
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 28 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

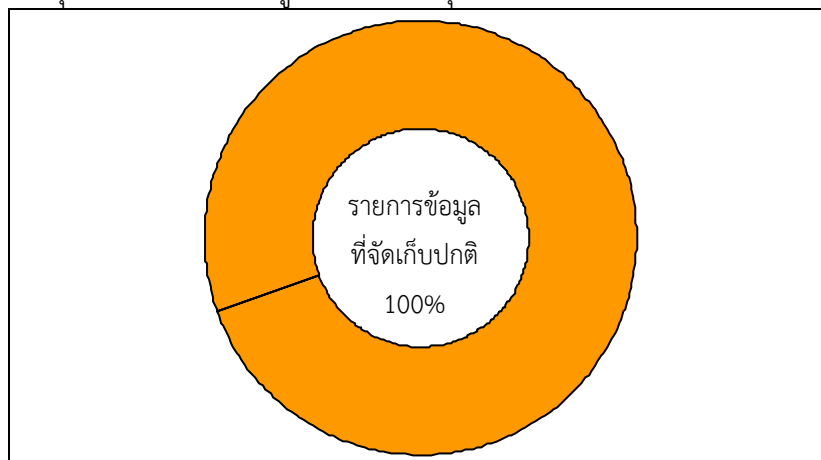
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.1.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคง และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การแก้ไขปัญหาน้ำเสีย และขยะ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 64 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 64 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 7 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

ในภาพรวม คณะที่ปรึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ โดยแบ่งประเภทของชุดข้อมูลเป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

ตารางที่ 29 : ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ

ประเภทชุดข้อมูล	แนวทางการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่มีการจัดเก็บหลายหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือ - จัดทำนิยามความแตกต่างของข้อมูลแต่ละหน่วยงาน - เลือกประเภทข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ขาดความสมบูรณ์ เนื่องจากการจัดเก็บ ไม่ต่อเนื่อง ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือเพิ่มความถี่ในการ จัดทำข้อมูล - จัดทำคณะทำงานร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล - วางแผนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ยังไม่มีข้อมูล เนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนา ระบบจัดเก็บ	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีไม่มีข้อมูล ควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาข้อมูลที่จำเป็น

ดังนั้น เพื่อให้แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการในระยะยาว 4 ปี ข้างหน้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ควรมีการดำเนินกิจกรรมหลักๆ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูลสถิติทางการ

1.1 การพัฒนาบุคลากร กำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรในเรื่องการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่จังหวัด ตลอดจนจัดฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ ตั้งแต่การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจ/อุตสาหกรรม โดยใช้โมเดลทางธุรกิจต่างๆ เช่น BCG Model และ SWOT Analysis เป็นต้น การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors - CSFs) ความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัด (KPIs) และแผนงานโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาชุดข้อมูล (Data List) และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และติดตามประเมินผลความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดรวมถึงนโยบายที่สำคัญของจังหวัดในอนาคตได้ต่อไป

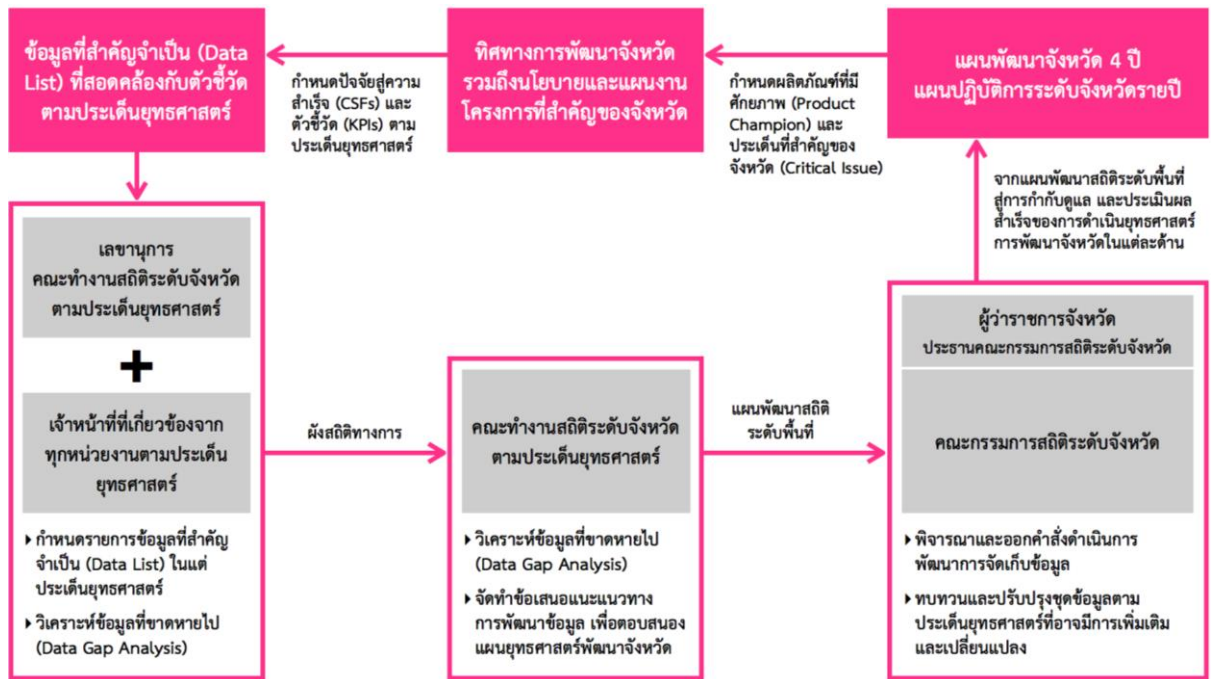
1.2 กลไกการประสานงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เชื่อมโยง และบูรณาการข้อมูล ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมในเรื่องระบบข้อมูลสถิติและสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงพื้นที่ โดยประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

1.3 การบริหารจัดการงบประมาณ จัดให้มีการจัดสรรงบประมาณในระดับจังหวัด เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจระดับพื้นที่ รวมถึงใช้ในการประเมินผลโครงการต่างๆ ในจังหวัด

2. ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

เพื่อเติมเต็มในส่วนข้อมูลที่ขาดหายไป ลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการประเมินคุณภาพข้อมูล เลขาธิการของคณะทำงานสถิติระดับจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากทุกหน่วยงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ควรบูรณาการการทำงานร่วมกันในการกำหนดรายการข้อมูลที่สำคัญจำเป็น (Data List) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ก่อนนำเสนอคณะทำงานสถิติระดับจังหวัดแต่ละคณะ เพื่อประเมินความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้สถานภาพของข้อมูล จากนั้น จึงนำเรียนคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งดำเนินการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่อาจจะมีการเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงในอนาคตตามแผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ ดังนี้

แผนภาพที่ 8 : กระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

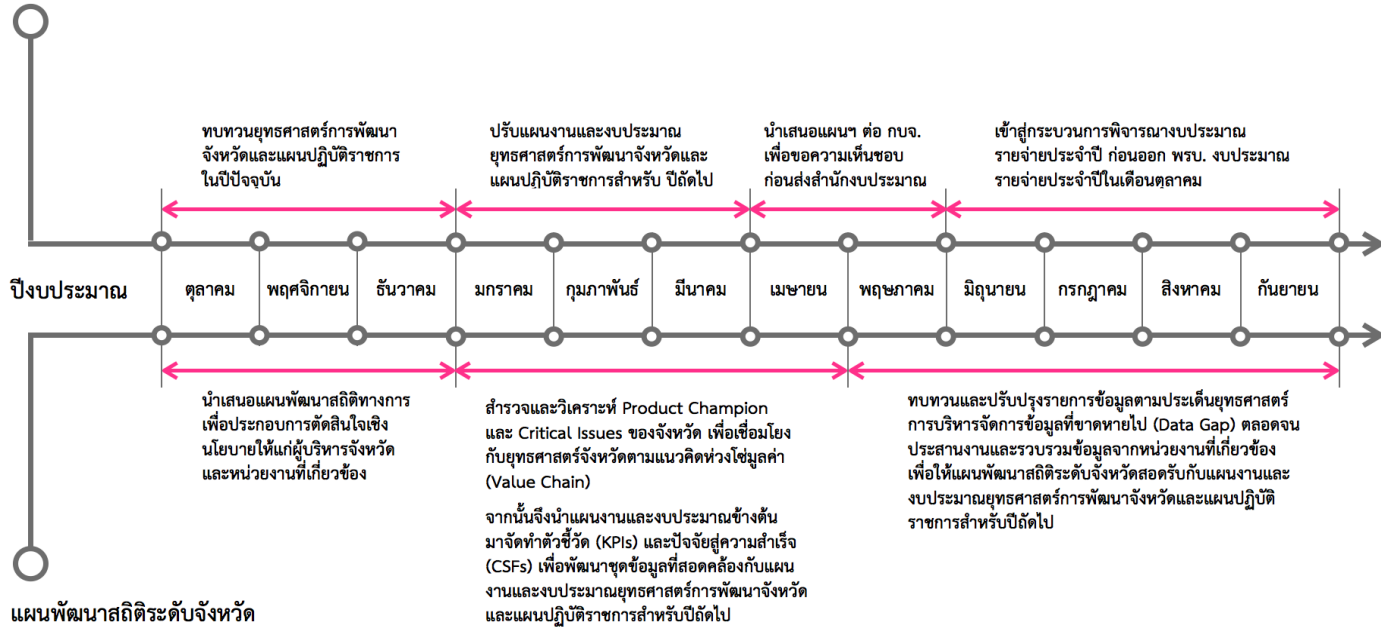
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

- ควรจัดให้มีการนำข้อมูลและสารสนเทศในระดับพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสารสนเทศภาครัฐเพื่อการตัดสินใจ เพื่อบูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ รวมถึงพัฒนาระบบนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจบริหารบ้านเมืองของผู้บริหาร (Business Intelligence - BI) ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

- ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถประยุกต์ใช้ชุดข้อมูลสถิติเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการคิด วิเคราะห์ และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี เห็นควรจัดแผนการทำงาน (Workflow) เพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 9 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

ปฏิทินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

นอกจากนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ที่สอดคล้องและต่อเนื่อง แม้มีการโยกย้าย/ปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ก็สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง
- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดมาตรฐาน เกิดความเข้าใจและจำกัดความที่ตรงกัน ในข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ
- การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัดและผู้จัดเก็บข้อมูล เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูล และเพื่อความชัดเจนในการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลมีคุณภาพมากขึ้น
- การจัดระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

- การจัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจ และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ อาทิ การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล การประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานรับผิดชอบ การสร้างความเข้าใจเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูลสถิติ จากยุทธศาสตร์ระดับชาติไปสู่ระดับพื้นที่ และการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิงพื้นที่ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลในการวางแผนและบริหารจัดการงานโครงการต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

ตารางที่ 30 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)												
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรงานสถิติและแผน	สถิติจังหวัด	ฝึกอบรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะในการวางแผนวิเคราะห์ ตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า(Value Chain) แก่บุคลากรงานสถิติและแผน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง													
การสำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และประเด็นปัญหา/นโยบาย ที่สำคัญ (Critical Issues) ของจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	คณะกรรมการสถิติจังหวัดและคณะทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจทะเบียนข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ เพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลให้เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - สำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด - วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและนโยบายที่สำคัญของจังหวัด 													
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพ สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สำนักงานจังหวัด/สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป 													

ตารางที่ 30 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การบริหารจัดการ ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap)	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน/ร่างแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งการในการจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) - จัดทำแบบรายงานความก้าวหน้าการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) 												
ทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ทบทวน ศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่ตรงตามความต้องการและเป็นปัจจุบัน												
ประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5 ปีย้อนหลัง โดยประมาณเท่าที่สามารถรวบรวมได้												

บรรณานุกรม

คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดสุราษฎร์ธานี, สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2556).
แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 - 2561).

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	8. การพัฒนาสุขภาวะ	13. การบริหารจัดการน้ำ
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
4. อุตสาหกรรมการผลิต	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

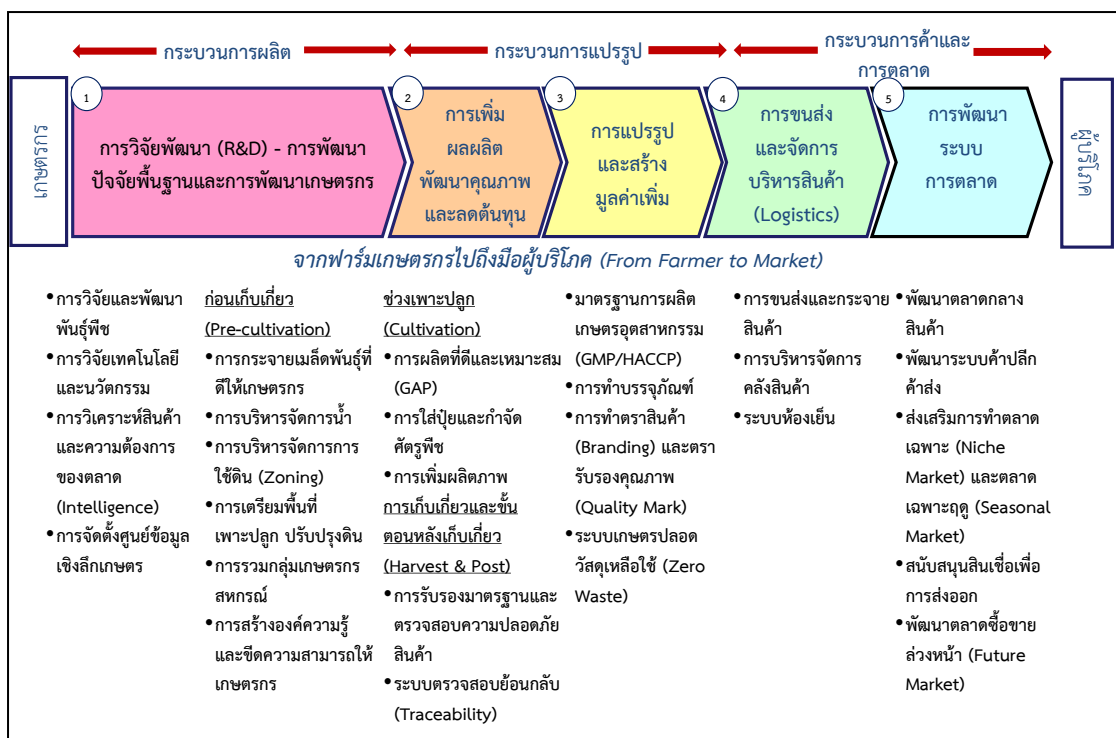
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพัทธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวน แผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

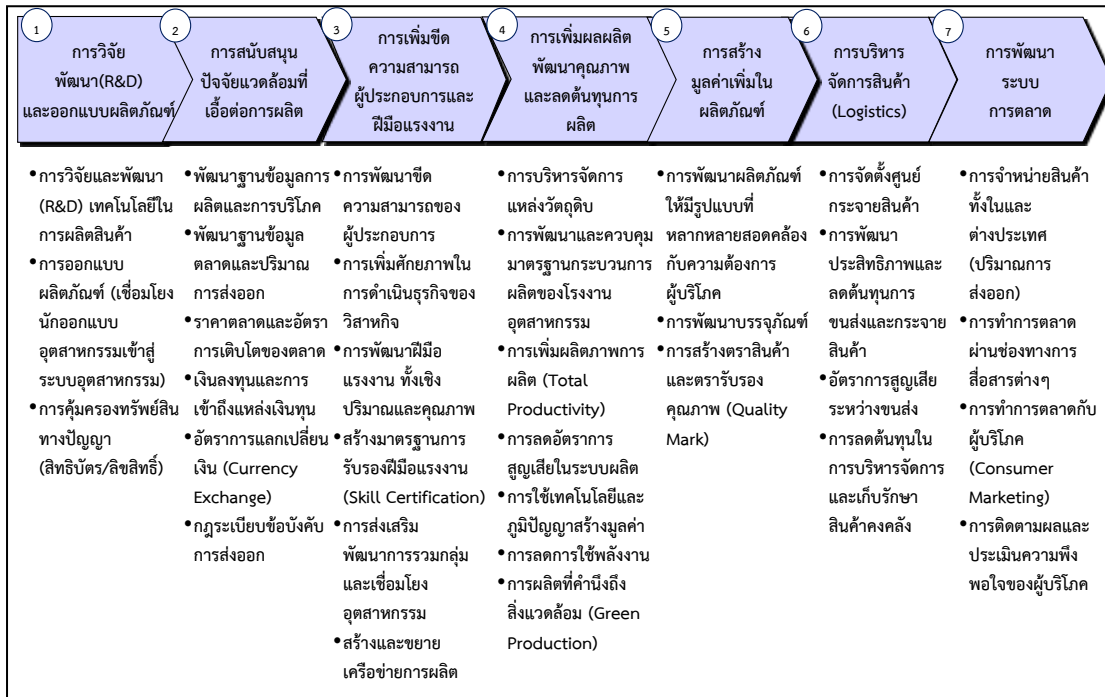

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

- 1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
- 2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

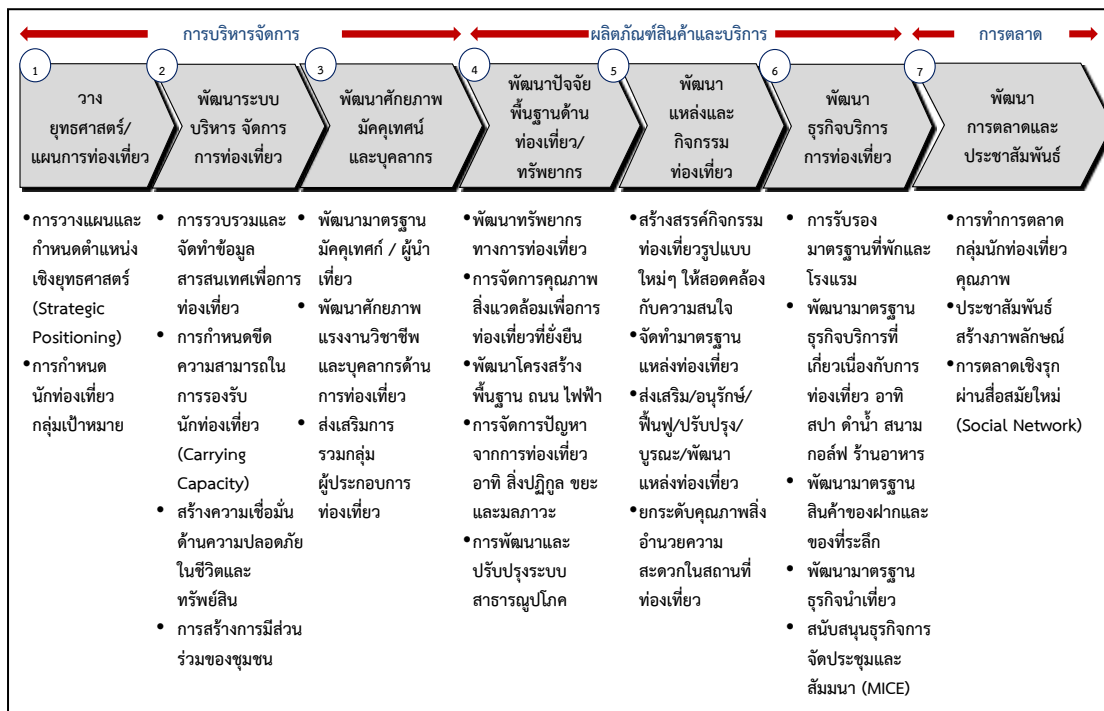
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศตวรรษที่ 21 และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

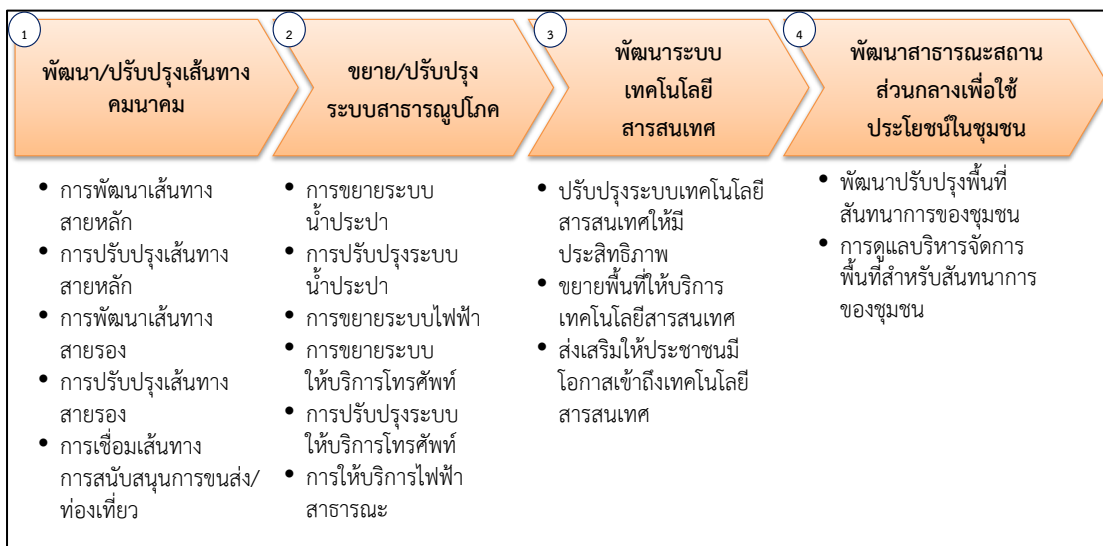
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

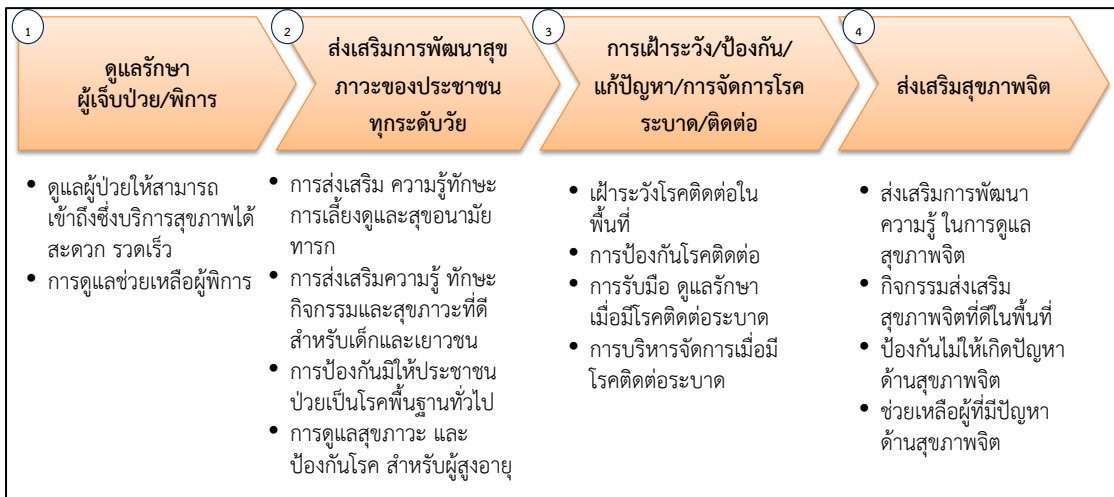
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็กเยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

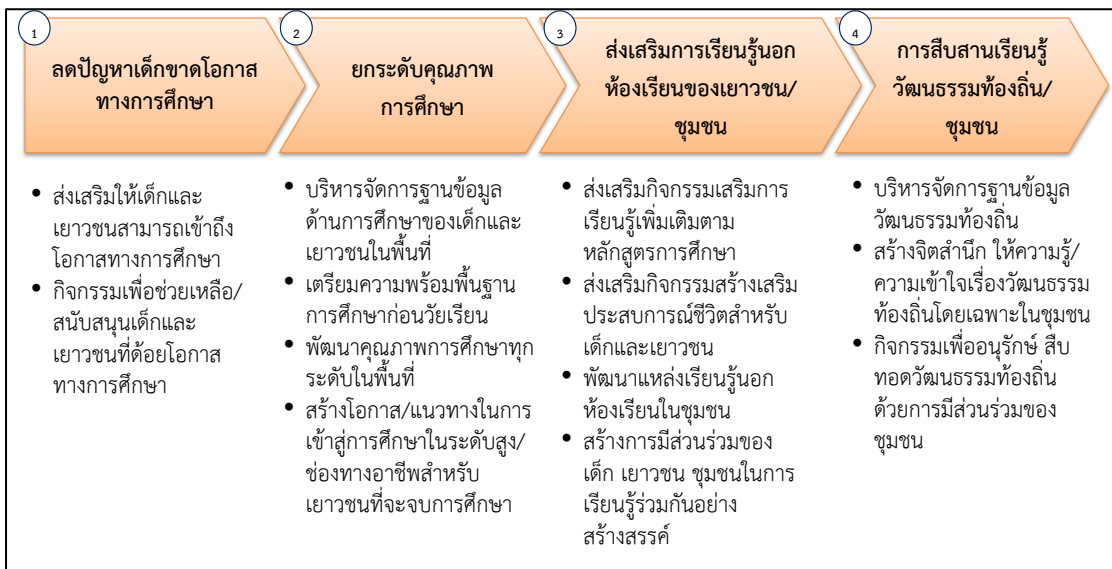
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกละเอียดที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

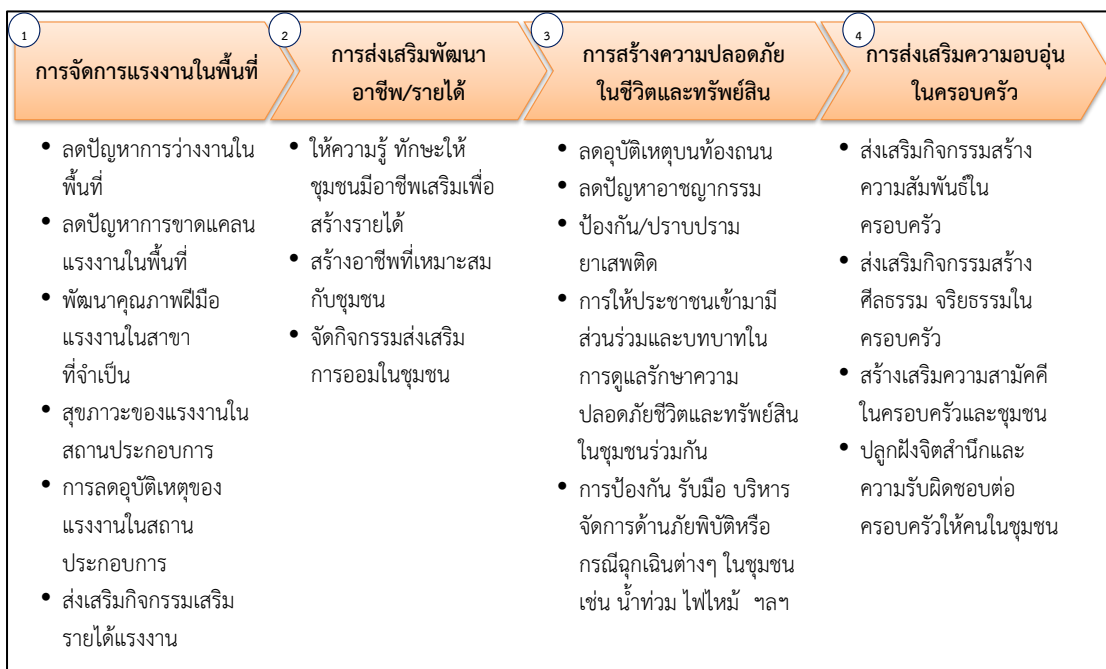
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

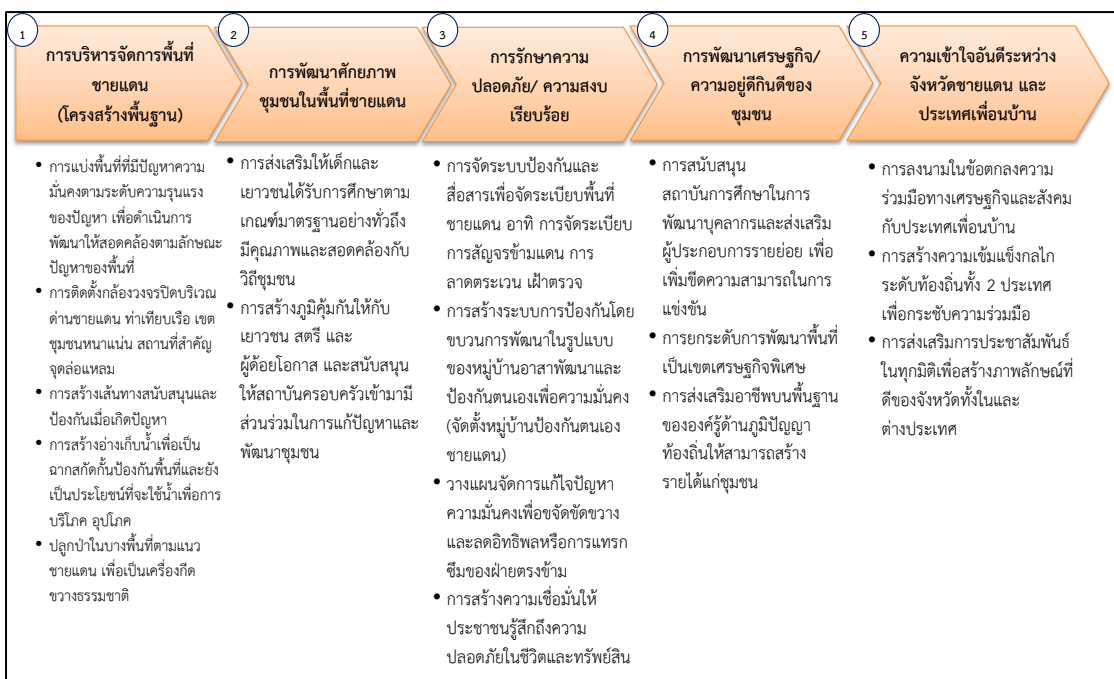
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตัดวงจรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการแข่งขันของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

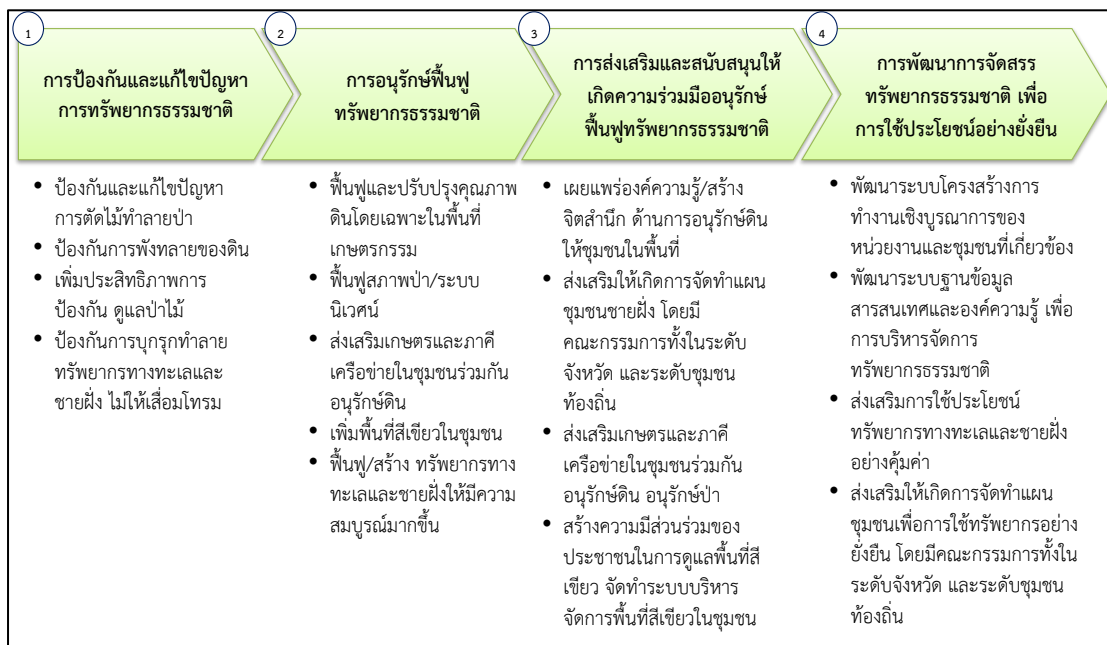
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

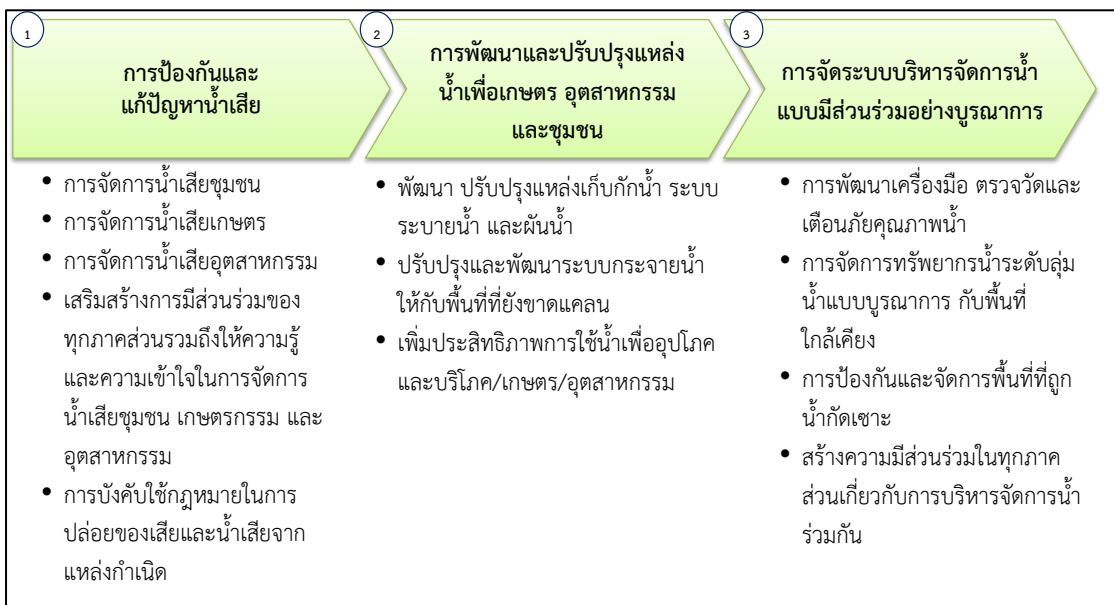
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสียและน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

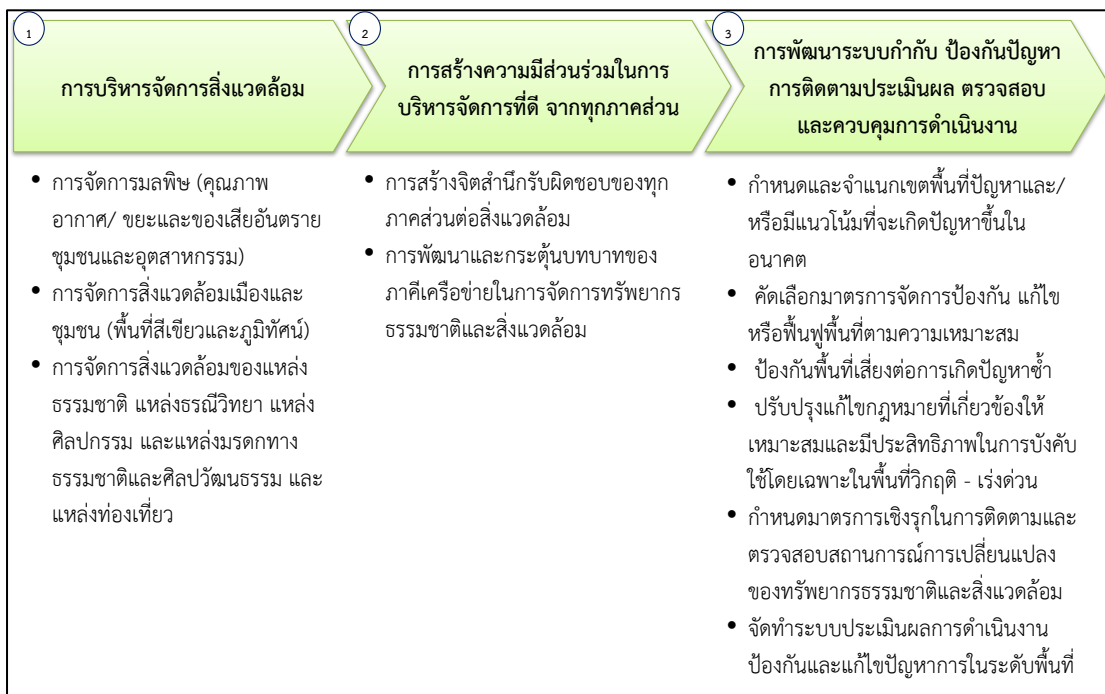
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรือนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรือนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรือนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรือนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้าและบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)			
ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มือ			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา		
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีผิว	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตร จากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดย ผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้ายที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้ รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ตีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ตีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณาการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในศีลธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือ คนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาด ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาด ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายใน ชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทน ผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะ ในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณฑ์ที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบเบา กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหา มีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลอดภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ประเทศ ภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล
 - เขตการปกครอง อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - เผยแพร่ได้ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ไทย อังกฤษ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - สัมภาษณ์
 - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ขนาดตัวอย่าง.....
 - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ทะเบียน
 - รายงาน
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - .doc, docx .xls, .xlsx .csv .pdf .txt
 - อื่นๆ (ระบุ)
 - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - Oracle DB2 MS SQL My SQL
 - อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

